

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียม
กับการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
A Comparative Financial Analysis of Azadirachta Excelsa (Jack) Jacobs
and Para Rubber Plantation in Amphur Huayyod, Trang

ของ

นางสาวจุฬิพร เกื้อบุญส่ง

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

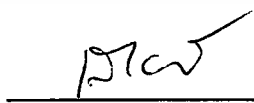
เมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2546

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

 21 มี.ค. 46

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช กระแสร์นัตร์)

กรรมการปัญหาพิเศษ

 21 มี.ค. 46

(อาจารย์เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ)

หัวหน้าภาควิชาฯ

 21 3 46

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิทธิ์ แก้วณา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียม
กับการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
A Comparative Financial Analysis of Azadirechta Excelsa (Jack) Jacobs
and Para Rubber Plantation in Amphur Huayyod, Trang

ของ

T097974

นางสาวจุลิศร เกื้อบุญส่ง

ปพ.
(๙675ก
2546

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 97974
วัน,เดือน,ปี.....

เสนอ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง: การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับการปลูก
ยางพารา

โดย: นางสาวจุฬิพร เกื้อบุญส่ง

ชื่อปริญญา: วิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

สาขาวิชาเอก: บริหารธุรกิจเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ: ๒๑ ๕.๖ ๖๖

(วิรัช กระแสร์ฉัตร)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีไม้ไม่เพียงพอดต่อความต้องการใช้ เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม พื้นที่ป่าไม้ถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงจัดตั้ง โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนปลูกป่าเพื่อการค้า โดยรัฐให้การ สนับสนุนเงินช่วยเหลือ สะเดาเทียมเป็นไม้ชนิดหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริม พบปลูกมากในจังหวัด ทางภาคใต้ ซึ่งพื้นที่เดิมมีการปลูกยางพารา แต่เกษตรกรได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคา รัฐบาลจึงมีการปรับลดการผลิตและการส่งออก และมีการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจชนิดอื่นทด แทน ดังนั้นจึงเห็นควรศึกษาผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับ การปลูกยางพารา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนทางการเงิน เปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับการปลูกยางพารา เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการปลูก สะเดาเทียมเป็นไม้เศรษฐกิจทดแทนการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และพื้นที่ ใกล้เคียง โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม และปลูกยางพาราในช่วงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2545 เพื่อนำมาศึกษาผลตอบแทนทางการเงิน โดยใช้ระยะเวลาค้ำทุน มูลค่าปัจจุบัน สุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนการลงทุน อัตราผลตอบแทนการลงทุน เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์

จากการศึกษาพบว่า การปลูกสะเดาเทียมมีระยะเวลาค้ำทุนเท่ากับ 7 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 33,629.97 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนการลงทุนเท่ากับ 2.90 อัตราผลตอบแทนการลงทุน เท่ากับร้อยละ 30.07 ส่วนการปลูกยางพาราพบว่า มีระยะเวลาค้ำทุนเท่ากับ 8 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 6,267.27 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนการลงทุนเท่ากับ 1.22 อัตราผลตอบแทนการลงทุนเท่า กับร้อยละ 14.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการเปรียบเทียบผลตอบแทนทางการเงินดังกล่าวข้างต้น ระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับการปลูกยางพารา ให้ข้อสรุปว่าการปลูกสะเดาเทียมมีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่าการปลูกยางพารา การปลูกสะเดาเทียมมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนการลงทุน และอัตราผลตอบแทนการลงทุนสูงกว่าการปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

จากการศึกษาพบว่า การปลูกสะเดาเทียมให้ผลตอบแทนทางการเงินคุ้มค่ากว่าการปลูกยางพารา ดังนั้นรัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้มีการปลูกสะเดาเทียมเป็นไม้เศรษฐกิจทดแทนการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และเห็นควรศึกษาเพิ่มเติมทางด้านการตลาดของไม้สะเดาเทียม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับเกษตรกรต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

การศึกษาและเรียบเรียงปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยลง ทั้งนี้ด้วยความกรุณาในการควบคุมดูแลและให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจทานแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องจาก ผศ.ดร. วิรัช กระแสร์ฉัตร อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ อาจารย์เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ กรรมการปัญหาพิเศษ ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตรทุกท่านที่ได้อบรม ให้ความรู้ในด้านสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตรัง ที่เอื้อเฟื้อข้อมูลและรายละเอียดอันเป็นประโยชน์ต่อการทำปัญหาพิเศษ

สุดท้ายผู้ทำการศึกษายกขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่สาวที่ให้กำลังใจตลอดมาและช่วยออกทุนทรัพย์ในการศึกษา ขอบคุณผู้ช่วยเหลือในการเก็บแบบสอบถามทุกท่าน

จุลีพร เกื้อบุญส่ง
มีนาคม 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาคผนวก	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตการศึกษา	5
นิยามศัพท์	5
วิธีการศึกษา	6
การเก็บรวบรวมข้อมูล	6
การวิเคราะห์ข้อมูล	7
บทที่ 2 โครงร่างทฤษฎี	10
การตรวจเอกสาร	10
สมมติฐานของการศึกษา	11
ทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์ต้นทุน	11
ต้นทุนในการปลูกสะเดาเทียม	12
ต้นทุนการปลูกยางพารา	13
ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน	15
บทที่ 3 ลักษณะโดยทั่วไปของสะเดาเทียมและยางพารา	18
สภาพโดยทั่วไปของอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง	18
ลักษณะประชากร	18
พื้นที่ตั้งและอาณาเขต	18
สภาพภูมิอากาศ	19
ทรัพยากรธรรมชาติ	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
สภาพเศรษฐกิจ	19
ลักษณะโดยทั่วไปของสะเดาเทียม	19
การใช้ประโยชน์	20
รูปแบบการปลูกสะเดาเทียม	20
ปัจจัยแวดล้อมที่เหมาะสม	21
การตลาดของไม้สะเดาเทียม	21
ตลาดท้องถิ่น	22
ตลาดโรงงาน	22
ตลาดการแกะสลักไม้	22
แนวโน้มการตลาดไม้สะเดาเทียม	22
การวิเคราะห์ก่อนการลงทุนปลูกสะเดาเทียม	23
ลักษณะโดยทั่วไปของยางพารา	24
สภาพพื้นที่ที่เหมาะสมของการปลูกยางพารา	24
ลักษณะดิน	24
คุณสมบัติทางเคมี	24
ปริมาณน้ำฝน	25
การเปิดกรีดน้ำยาง	25
การกรีดยางและระบบกรีด	25
ระบบกรีดสำหรับเกษตรกรรายย่อย	26
การเก็บน้ำยางและการรักษาไม้ยางสด	26
ลักษณะของยางแผ่นคุณภาพดี	26
การใช้ประโยชน์จากไม้ยางพารา	27
การตลาดยางพารา	27
ความต้องการใช้ภายในประเทศ	27
การส่งออก	28
แนวโน้มการตลาดยางพารา	28
อุตสาหกรรมไม้ยางพารา	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	30
ต้นทุนและรายได้จากการปลูกสะเดาเทียม	30
ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียม	30
รายได้จากการปลูกสะเดาเทียม	36
ต้นทุนและรายได้จากการปลูกยางพารา	36
ต้นทุนการปลูกยางพารา	36
รายได้จากการปลูกยางพารา	42
การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงิน	42
การทดสอบสมมติฐาน	44
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	45
สรุป	45
ข้อเสนอแนะ	46
เอกสารอ้างอิง	47
ภาคผนวก	49
ภาคผนวก ก	50
ภาคผนวก ข	54
ภาคผนวก ค	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	พื้นที่ป่าของประเทศไทย (ล้านไร่)	2
2	การใช้ประโยชน์ของไม้โตเร็ว	3
3	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการปลูกไม้สะเดาเทียมในจังหวัดตรัง	4
4	จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม (ราย)	7
5	การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย	23
6	การส่งออกยางพาราตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2545	28
7	การส่งออกยางพาราตามประเภทยาง (เมตริกตัน)	29
8	ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 1 (บาท/ไร่)	32
9	ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 2-6 (บาท/ไร่)	33
10	ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 7-11 (บาท/ไร่)	34
11	ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 12-15 (บาท/ไร่)	35
12	ต้นทุนการปลูกยางพาราในปีที่ 1-3 (บาท/ไร่)	39
13	ต้นทุนการปลูกยางพาราในปีที่ 4-7 (บาท/ไร่)	40
14	ต้นทุนการปลูกยางพาราในปีที่ 8-23 (บาท/ไร่)	41
15	รายได้จากการปลูกยางพารา	42
16	ผลการวิเคราะห์ทางการเงินจากการปลูกสะเดาเทียม	43
17	ผลการวิเคราะห์ทางการเงินจากการปลูกยางพารา	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ในอดีตประเทศไทยมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ สามารถผลิตไม้ใช้สอยได้เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศและยังเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ต่อมามีการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในภาคการเกษตร ทำให้มีความต้องการพื้นที่เพื่อทำเกษตรกรรมมากขึ้น พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายลดลงอย่างรวดเร็ว ในปี พ.ศ. 2504 ประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 171.02 ล้านไร่ ต่อมาพื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุกทำลายอย่างต่อเนื่องจนในปี พ.ศ. 2543 มีพื้นที่ป่าไม้ลดลงเหลือเพียง 103.04 ล้านไร่ (ตารางที่ 1)

จากจำนวนป่าไม้ที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง กรมป่าไม้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ของชาติ จึงตั้งเป้าหมายอนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งประเทศ ประกอบด้วยป่าอนุรักษ์ร้อยละ 25 และป่าเศรษฐกิจร้อยละ 15 (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2536) แต่เนื่องจากไม่สามารถปลูกสร้างสวนป่าได้ตามเป้าหมายที่กำหนด จึงจัดตั้งโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจขึ้นในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็ว ผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาดและให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุน โดยเป็นการเปิดโอกาสให้เอกชนหรือเกษตรกรที่มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ปลูกป่าเพื่อการค้า ซึ่งรัฐจะให้การสนับสนุนเงินช่วยเหลือในอัตราไร่ละ 3,000 บาท แบ่งจ่ายเป็นระยะเวลา 5 ปี เพื่อผลิตไม้ให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศและเหลือพอที่จะนำออกจำหน่ายนอกประเทศ ซึ่งเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในประเทศอีกด้วย

ไม้เศรษฐกิจในโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจที่ได้รับความสนใจโดยทั่วไป ได้แก่ สัก ยูคาลิปตัส และสะเดาเทียม สะเดาเทียมเป็นไม้เศรษฐกิจประเภทหนึ่งที่มีลักษณะเด่น กล่าวคือ สะเดาเทียมเป็นไม้ที่โตเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับไม้สักหรือยูคาลิปตัส ราคากล้าไม้สะเดาเทียมถูกกว่าไม้สัก และในการตัดสางขยายระยะปีที่ 5 ราคาไม้สะเดาเทียมสูงกว่าไม้ยูคาลิปตัส (ดีพร้อม, 2535) นอกจากนี้ไม้สะเดาเทียมมีลำต้นสูงใหญ่ เนื้อไม้คุณภาพดี มอดและปลวกไม่ค่อยทำลาย จัดอยู่ในประเภทของไม้เนื้อแข็งประสมค์ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แทบทุกส่วนและใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย โดยเฉพาะนำมาทำเครื่องเรือนและเฟอร์นิเจอร์ (ตารางที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 พื้นที่ป่าของประเทศไทย (ล้านไร่)

ปี พ.ศ.	พื้นที่ป่าไม้
2504	171.02
2516	136.58
2519	124.01
2521	109.52
2525	97.88
2528	94.29
2531	89.88
2532	89.64
2534	85.44
2536	83.47
2538	82.18
2541	81.08
2543	103.04

ที่มา: (ธงชัย, 2544)

สะเดาเทียมเจริญเติบโตได้ดีในจังหวัดทางภาคใต้โดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง และ สงขลา ขึ้นกระจัดกระจายตามเรียกสวนไร่ร่นาหรือตามหมู่บ้าน ในอดีตนิยมปลูกเป็น ไร่บ้านหรือเป็นแนวกันลมของสวนยางพารา

เกษตรกรที่มีอาชีพทำสวนยางพารา ต้องประสบกับปัญหาราคายางพาราที่มีความผันผวนสูง ผลผลิตเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ เนื่องจากฝนตกชุกต่อเนื่องตลอดทั้งปี ปัจจัยการผลิตมีราคาแพง อีกทั้ง ปัญหาแรงงานการกรีดยาง ซึ่งจังหวัดตรังเป็นจังหวัดหนึ่งที่ต้องประสบปัญหาดังกล่าว เนื่องจาก เกษตรร้อยละ 80 มีอาชีพทำสวนยางพารา (กระทรวงมหาดไทย, 2544) และอำเภอห้วยยอดเป็น อำเภอที่มีการปลูกยางพารามากที่สุด จากปัญหาราคายางพาราที่มีความผันผวนสูงรัฐบาลพยายาม แก้ปัญหาโดยการรับซื้อยางพาราในราคาแทรกแซง ซึ่งในระยะยาวมีการพิจารณาปรับลดการผลิต เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 การใช้ประโยชน์ของไม้โตเร็ว

การใช้ประโยชน์	สัก (17 ปี)	สนประดิพัทธ์ (18 ปี)	สนสามใบ (18 ปี)	สะเดาเทียม (10-11 ปี)	มะฮอกกานี (10 ปี)	กระถินณรงค์ (13 ปี)	ยูคาลิปตัส (20 ปี)
1. ไม้เสาเหลี่ยมอมไม้	ดีมาก	ดี	ไม่ดี	ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	ไม่ดี
2. ไม้โครงสร้างขนาดเล็ก	ไม่ดี	พอใช้	ไม่ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	พอใช้
3. ไม้คอนสายไฟฟ้า	ดี	ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	พอใช้	พอใช้
4. ไม้ทำเครื่องเรือน	ดี	พอใช้	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	พอใช้
5. ไม้ใช้งานทั่วไป	ดี	พอใช้	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดี	พอใช้
6. ไม้วงกบ	ดีมาก	พอใช้	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	พอใช้
7. ไม้กรอบและบานหน้าต่าง	ดีมาก	ไม่ดี	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	พอใช้
8. ไม้ลิ้นร่องรอบตัว	ดีมาก	ดี	พอใช้	พอใช้	ดี	ดีมาก	พอใช้
9. ไม้พื้นปาร์เก้โมเสค	ดีมาก	ดี	พอใช้	ดี	ดี	ดีมาก	พอใช้
10. เครื่องกลึงและแกะสลัก	ดีมาก	ไม่ดี	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ไม่ดี

ที่มา: (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2544)

และการส่งออกกล้วยละ 4 และ 10 ต่อปีตามลำดับ (ขวาง, 2545: 7) การส่งเสริมปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นทดแทนจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาการขาดรายได้ในระยะยาว

สะเดาเทียมเป็นไม้ในท้องถิ่นมีการปลูกมานานในจังหวัดตรัง ซึ่งมีโรงงานเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ไม้สะเดาเทียมเป็นวัตถุดิบมานานกว่า 20 ปี (ธงชัย, 2536) ในปี พ.ศ. 2541 มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการปลูกสะเดาเทียมจำนวน 106 ราย พื้นที่ป่า 1,013.50 ไร่ (ตารางที่ 3) แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่ดั้งเดิมในอำเภอห้วยยอดมีการปลูกยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจและยังไม่มีการศึกษาถึงผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับการปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ดังนั้นจึงเห็นควรศึกษาผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการปลูกสะเดาเทียมทดแทนการปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรังต่อไป

ตารางที่ 3 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการปลูกไม้สะเดาเทียมในจังหวัดตรัง

ปี พ.ศ.	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)
2537	54	622.00
2538	27	205.00
2539	1	8.00
2540	21	159.50
2541	3	19.00
รวม	106	1,013.50

ที่มา: (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2543)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูก

สะเดาเทียมกับการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการปลูกสะเดาเทียมเป็นไม้เศรษฐกิจทดแทนการปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงต้นทุน รายได้ ผลตอบแทน และความเป็นไปได้ทางการเงินในเชิงเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมกับการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของเกษตรกรและผู้สนใจจะปลูกสะเดาเทียมเป็นไม้เศรษฐกิจทดแทนการปลูกยางพารา

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียมในโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจกับการปลูกยางพาราพันธุ์อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600) ในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

นิยามศัพท์

การตัดสายขยายระยะ หมายถึง การตัดไม้ก่อนกำหนดตัดจริงเพื่อให้ไม้ที่เหลือเจริญเติบโตเต็มที่ โดยไม้ที่ได้จากการตัดสายขยายระยะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ หมายถึง โครงการที่กรมป่าไม้ร่วมมือกับเกษตรกรที่มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์เป็นของตนเองปลูกไม้เศรษฐกิจที่กรมป่าไม้ในแต่ละท้องที่ส่งเสริม

ไม้เศรษฐกิจ หมายถึง ไม้ที่ให้เนื้อไม้ที่มีประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด

ยางพาราที่ใช้เปรียบเทียบ คือ ยางพาราพันธุ์อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600)

สะเดาเทียม (*Azadirachta excelsa* (Jack) Jacobs.) มีชื่อพื้นเมืองว่า เทียม หรือ สะเดาช้าง เป็นพันธุ์ที่อยู่ในตระกูลเดียวกับสะเดา แต่เป็นคนละชนิดกับสะเดาไทย

อายุรอบตัดฟันสะเดาเทียม หมายถึง ระยะเวลาปลูกช่วงหนึ่งที่เหมาะสมแก่การตัดไม้เพื่อนำมาจำหน่ายหรือใช้ประโยชน์ โดยในการศึกษานี้ใช้อายุรอบตัดฟัน 15 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการออกแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการปลูกเสเดาเทียม และการปลูกยางพารา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปลูกเสเดาเทียม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกเสเดาเทียม เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการปลูกเสเดาเทียม ส่วนที่สองเป็นการศึกษาถึงต้นทุนต่าง ๆ และรายได้ที่เกิดขึ้นจากการปลูกเสเดาเทียม

1.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปลูกยางพารา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ส่วนที่สองเป็นการศึกษาถึงต้นทุนต่าง ๆ และรายได้ที่เกิดขึ้นจากการปลูกยางพารา

1.3 การสุ่มตัวอย่างของเกษตรกรผู้ปลูกเสเดาเทียม และเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 การสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกเสเดาเทียม เป็นการสำรวจสำมะโนประชากร คือ เป็นการเลือกจากทั้งหมดของเกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการส่งเสริมปลูกพืชเศรษฐกิจ และเกษตรกรบางส่วนที่อยู่นอกโครงการ เพื่อให้ได้ตัวอย่างการปลูกเสเดาเทียมทั้งหมดตั้งแต่ปีที่ 1-15 โดยจำนวนตัวอย่างในแต่ละปีรวมทั้งสิ้น 25 ราย (ตารางที่ 4)

1.3.2 การสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา เป็นการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นอำเภอ แล้วเลือกตัวอย่างมา 1 อำเภอ จากนั้นมีการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่เลือกโดยการสุ่มแบบง่าย เนื่องจากลักษณะตัวอย่างมีความไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีการสุ่มทุกช่วงอายุของยางพาราตั้งแต่ปีที่ 1-23 จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อให้เป็นการแจกแจงแบบปกติ และเป็นตัวแทนของประชากร

2. ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ โดยทั่วไปของการปลูกเสเดาเทียม ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำนักส่งเสริมการปลูกป่า กรมป่าไม้ รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ โดยทั่วไปของการปลูกยางพาราพันธุ์

อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600) จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม (ราย)

ปีที่	จำนวน ตัวอย่าง
1	1
2	1
3	1
4	2
5	2
6	3
7	2
8	4
9	5
10	1
12	3
15	2
รวม	25

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์ต้นทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเพาะปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อจำหน่าย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ต้นทุนคงที่ (fixed cost) หมายถึง ต้นทุนที่ไม่สัมพันธ์กับจำนวนการผลิต มูลค่าของต้นทุนจะคงที่ ต้นทุนต่อหน่วยจึงเปลี่ยนแปลงไปในทางตรงข้ามกับจำนวนที่ผลิต คือ เมื่อจำนวนหน่วยที่ผลิตเพิ่มขึ้นต้นทุนต่อหน่วยจะลดลง ในการปลูกสะเดาเทียม และปลูกยางพารา ต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสียโอกาสที่ดิน ค่าเสียโอกาสเงินทุน ค่าภาษีที่ดิน ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ต้นทุนผันแปร (variable cost) หมายถึง ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนการผลิต ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่ไม่ว่าจำนวนการผลิตจะเปลี่ยนไปเท่าใด ในการปลูกสะเดาเทียม ต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าเตรียมพื้นที่ปลูก ค่ากล้าไม้ ค่าหลักปักกระยะ ค่าขุดหลุมและค่าปลูก ค่าถาง ค่าน้ำและค่าแรงใส่น้ำ ค่าน้ำมันไฟ ค่ากำจัดวัชพืชและค่าแรง ค่าตัดแต่งกิ่ง ในการปลูกยางพารา ต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าเตรียมพื้นที่ ค่ากล้าพันธุ์ยาง ค่าวางแผนและขุดหลุมปลูก ค่าพืชคลุมดิน ค่าน้ำยารองกันหลุม ค่าน้ำบำรุง ค่าแรงใส่น้ำ ค่ากำจัดวัชพืช

2. การวิเคราะห์รายได้ หมายถึง รายได้ทั้งหมดที่ผู้ผลิตได้รับจากการปลูกพืชชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งจะเท่ากับผลคูณของปริมาณผลผลิตกับราคาที่เกษตรกรได้รับ

2.1 รายได้จากการปลูกสะเดาเทียมเกิดจากการตัดสายขยายระยะในปีที่ 5 และการตัดหมดสวนในปีที่ 15

2.2 รายได้จากการปลูกยางพาราจะเกิดขึ้นในปีที่ 8-23 จากนั้นย่าง และปีที่ 23 จากการขายไม้ยางพารา

3. การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน เป็นการวิเคราะห์ด้วยการคำนวณต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน โดยกำหนดอัตราส่วนลด (discount rate) จากค่าการลงทุนของภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2545-2546 ของประเทศไทย ซึ่งเป็นการคิดต้นทุนของเงินทุนที่ไม่ได้รับจากการลงทุนในโครงการอื่น ๆ เพื่อเปลี่ยนค่าในอนาคตของต้นทุนและรายได้ให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน โดยใช้เครื่องมือทางการเงินดังนี้

3.1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PP) คือ ระยะเวลาหรือจำนวนปีที่คาดหวังว่าโครงการจะให้ผลประโยชน์สุทธิจากการดำเนินงานเท่ากับค่าใช้จ่ายในการลงทุน โดยจะเลือกลงทุนในโครงการที่มีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่า เนื่องจากมีความเสี่ยงน้อยกว่า

3.2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับที่ได้รับแต่ละปีในอนาคต กับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน ผลการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันสุทธิเกิดขึ้นได้ 3 กรณี คือ

3.2.1 NPV เท่ากับศูนย์ แสดงว่าผลตอบแทนเท่ากับต้นทุน หรือคุ้มทุน กล่าวคือ โครงการไม่มีกำไรและไม่ขาดทุน

3.2.2 NPV มากกว่าศูนย์ แสดงว่าผลตอบแทนมากกว่าต้นทุน ควรเลือกลงทุนในโครงการนั้น

3.2.3 NPV น้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าผลตอบแทนน้อยกว่าต้นทุน ไม่ควรเลือกลงทุนในโครงการนั้น

3.3 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนกับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนที่จ่ายไปในการดำเนินโครงการ ผลการวิเคราะห์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อทุนสามารถเกิดขึ้นได้ 3 กรณี คือ

3.3.1 B/C เท่ากับหนึ่ง แสดงว่าผลตอบแทนเท่ากับต้นทุน หรือคุ้มทุน ไม่มีกำไรและไม่ขาดทุน

3.3.2 B/C มากกว่าหนึ่ง แสดงว่าผลตอบแทนมากกว่าต้นทุน หรือมีกำไร ควรเลือกลงทุนในโครงการนั้น

3.3.3 B/C น้อยกว่าหนึ่ง แสดงว่าผลตอบแทนน้อยกว่าต้นทุน หรือขาดทุน ไม่ควรลงทุนในโครงการนั้น

3.4 อัตราผลตอบแทนการลงทุน (Internal Rate of Return: IRR) คือ การคำนวณหา อัตราคิดลดหรือดอกเบี้ยที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่าย ผลการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนการลงทุนเกิดขึ้นได้ 3 กรณี คือ

3.4.1 อัตราผลตอบแทนการลงทุนมีค่ามากกว่าค่าของทุน (cost of capital) แสดงว่าโครงการมีกำไร ควรลงทุน

3.4.2 อัตราผลตอบแทนการลงทุนมีค่าเท่ากับค่าของทุน แสดงว่าโครงการไม่มีกำไร และไม่ขาดทุน หรือคุ้มทุน

3.4.3 อัตราผลตอบแทนการลงทุนมีค่าน้อยกว่าค่าของทุน แสดงว่าโครงการขาดทุน ไม่ควรลงทุน

บทที่ 2

โครงร่างทฤษฎี

ในบทนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการตรวจเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกสะเดาเทียม และการปลูกยางพารา และสมมติฐานในการศึกษา ส่วนที่สองเป็นแนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการผลิต รายได้ และผลตอบแทนการลงทุน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การตรวจเอกสาร

รัชชัย เปาอินทร์ (2536) เกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่ไม่เกิน 50 ไร่ ที่ปลูกไม้สะเดาเทียมทดแทนการปลูกยางพารา ควรมีการปลูกควบคู่กับพืชไร่และปลูกไม้สะเดาเทียมในอายุรอบตัดฟัน 15 ปี เพื่อจำหน่ายเป็นไม้ซุงขนาดกลาง โดยในการปลูกไม้สะเดาเทียมควบคู่กับพืชไร่เกษตรกรจะมีรายได้ในปีที่ 1 และ 2 จากพืชไร่ ปีที่ 5 และ 11 จากการตัดยางขายระยะระยะ และปีที่ 15 จากการตัดหมดสวน ส่วนการปลูกยางพาราเกษตรกรจะได้รับรายได้ในปีที่ 1 และ 2 จากพืชไร่ ปีที่ 7-28 จากการกรีดยางและปีที่ 28 จากการขายไม้ ส่วนทางด้านการตลาดของไม้สะเดาเทียมไม่น่าเป็นห่วงเนื่องจากวัตถุดิบยังมีไม่พอกับความต้องการ ด้วยคุณสมบัติของเนื้อไม้ที่เหมาะสมกับการทำเฟอร์นิเจอร์ โรงงานแปรรูปไม้จึงสามารถรับซื้อได้อีกจำนวนมาก เพราะในปีที่ผ่านมาโรงงานต้องใช้ไม้ยางพารานำมาแปรรูปทำเฟอร์นิเจอร์ซึ่งมีคุณสมบัติที่ดีกว่า แต่มีวัตถุดิบที่แน่นอน และในอดีตไม้สะเดาเทียมยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกเพื่อการค้า ดังนั้นหากได้รับการส่งเสริมให้ปลูกในเชิงพาณิชย์ตลาดก็ยังสามารถรองรับได้อีกมาก

พงศ์ธร บรรณโสภินธุ์ (2541) ศึกษาการปลูกสะเดาเทียมในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากผลการศึกษาพบว่าในพื้นที่การเพาะปลูก 1 ไร่ ระยะการปลูก 2×2 เมตร มีอัตราการรอดประมาณร้อยละ 90 หรือสะเดาเทียมมีการเจริญเติบโต 180 ต้น จาก 180 ต้น มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 53 เซนติเมตร จำนวน 2 ต้น 40-53 เซนติเมตร จำนวน 75 ต้น 30-39 เซนติเมตร จำนวน 67 ต้น 20-29 เซนติเมตร จำนวน 23 ต้น ต่ำกว่า 20 เซนติเมตร จำนวน 13 ต้น มูลค่าในลักษณะต่างกัันดังนี้

1. ไม้แปรรูป (เส้นรอบวงตั้งแต่ 40 เซนติเมตรขึ้นไป) คิดเป็นอัตราการแปรรูปร้อยละ 33 จำนวน 77 ต้น คิดเป็นปริมาตรท่อนไม้ 5.91 ลูกบาศก์เมตร หรือไม้แปรรูป 1.95 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นเงิน 8,950 บาทต่อไร่ (ราคาไม้แปรรูป 4,590 บาทต่อลูกบาศก์เมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ไม้เสาเข็มและไม้ค้ำยัน ขนาด 6×6 เมตร 5×5 เมตร 4×4 เมตร 3×3 เมตร จำนวน 289 ต้น รายได้รวม 21,730 บาทต่อไร่ (เปรียบเทียบกับไม้ยางพารา)

3. ถ้านำไม้ท่อนจำนวน 180 ต้นมาทำเป็นไม้ซิ่นสับจะได้น้ำหนักสด 15,804 กิโลกรัม รายได้ 12,640 บาทต่อไร่ (ราคาไม้ซิ่นสับ 800 บาทต่อตัน เปรียบเทียบกับไม้ยูคาลิปตัส)

สะเดาเทียมที่มีเส้นรอบวงมากกว่า 40 เซนติเมตรขึ้นไป นำไปแปรรูปกับนำไปทำเสาเข็ม ซึ่งได้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 นิ้ว และ 5 นิ้ว จึงเห็นได้ว่ามูลค่าของไม้เสาเข็มนั้นจะมากกว่า ไม้แปรรูป 3,540 บาทต่อไร่ หรือ 1.4 เท่า

จรินทร์ศรี ธรณนพแก้ว (2544) ศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนระหว่างการปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันในอำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนมีค่าเท่ากับ 2,816,684.35 บาท มูลค่าปัจจุบันของต้นทุนมีค่าเท่ากับ 2,433,585.20 บาท มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเท่ากับ 383,099.15 บาท อัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุนมีค่าเท่ากับ 1.16 และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีค่าเท่ากับร้อยละ 13 ดังนั้นการลงทุนปลูกสวนยางพาราให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าทางการเงินกับการลงทุน เนื่องจากมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวก ส่วนอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุนมีค่ามากกว่า 1 และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เกษตรกรต้องชำระคืนแก่สถาบันทางการเงินที่กู้มา

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2544) จากการสำรวจการเจริญเติบโตของสะเดาเทียมในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสงขลา พบว่าสะเดาเทียมมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยปีละ 8-10 เซนติเมตร โดยเฉพาะในช่วง 10 ปีแรกจะเจริญเติบโตเร็วมาก

สมมติฐานของการศึกษา

การปลูกไม้สะเดาเทียมให้ผลตอบแทนทางการเงินไม่แตกต่างจากการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์ต้นทุน

ต้นทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเพาะปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อจำหน่าย การจำแนกต้นทุนตามจำนวนการผลิต สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท (วิจิตร, 2540) ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ต้นทุนคงที่ (fixed cost) หมายถึง ต้นทุนที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนการผลิต มูลค่าของต้นทุนจะคงที่ ต้นทุนต่อหน่วยจึงเปลี่ยนแปลงไปในทางตรงข้ามกับจำนวนที่ผลิต คือ เมื่อจำนวนหน่วยที่ผลิตเพิ่มขึ้นต้นทุนต่อหน่วยจะลดลง

2. ต้นทุนผันแปร (variable cost) หมายถึง ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนการผลิต ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่ไม่ว่าจำนวนการผลิตจะเปลี่ยนไปเท่าใด

ต้นทุนในการปลูกสะเดาเทียม

ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียม หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่การเพาะปลูกจนครบกำหนดตัดฟันพร้อมที่จะขายได้ โดยใช้ระยะเวลา 15 ปี ต่อการตัดฟันหนึ่งครั้ง ในการวิเคราะห์ต้นทุนจะแบ่งต้นทุนออกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ต้นทุนคงที่ ในการปลูกสะเดาเทียมประกอบด้วยต้นทุนคงที่ ดังนี้

1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน คำนวณจากอัตราการเช่าที่ดินในท้องถิ่นเฉลี่ยต่อไร่ แม้ว่าเกษตรกรทั้งหมดที่สัมภาษณ์เป็นเจ้าของที่ดิน แต่ในการคำนวณต้นทุนการปลูกสะเดาเทียม ควรนำอัตราค่าเช่าที่ดินในท้องถิ่นมาประเมินเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้ที่ดินของตนเองด้วย

1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน คิดจากดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินที่เกษตรกรกู้มาใช้ในการปลูกสะเดาเทียม การคำนวณถือว่าเกษตรกรจ่ายดอกเบี้ยต่อปี และชำระหนี้หมดเมื่อตัดขายไม้สะเดาเทียม โดยการคำนวณต้นทุนค่าเสียโอกาสเงินทุน จากต้นทุนผันแปรทั้งหมดด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

1.3 ค่าภาษีที่ดิน โดยคิดค่าภาษีที่ดินในท้องที่ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

1.4 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร ประเมินจากมูลค่าของอุปกรณ์ โดยคิดแบบวิธีเส้นตรง (straight line method) โดยในการปลูกสะเดาเทียมมีอุปกรณ์การเกษตร ดังนี้

1.4.1 จอบ จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 150 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี
เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 80

1.4.2 มีดพรวน จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 100 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2 ปี
เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 80

1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง จำนวน 1 เล่ม ราคาเล่มละ 250 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี
เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 100

2. ต้นทุนผันแปร ในการปลูกสะเดาเทียมประกอบด้วยต้นทุนผันแปร ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ค่าเตรียมพื้นที่ เป็นการปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการปลูกสะเดาเทียม ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างไถปรับพื้นดิน

2.2 ค่ากล้าไม้

2.3 ค่าหลักปักระยะ

2.4 ค่าขุดหลุมปลูกและค่าปลูก

2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม

2.6 ค่าถางปีละ 2 ครั้ง

2.7 ค่าปุ๋ยสูตร 15-15-15 ใส่ปีละ 2 ครั้ง ในปีที่ 1 ครั้งที่ 1 ใส่ปุ๋ย 10 กิโลกรัมต่อไร่ และใส่เพิ่มขึ้นในครั้งต่อไปครั้งละ 5 กิโลกรัมต่อไร่

2.8 ค่าแรงใส่ปุ๋ย

2.9 แนวกันไฟ ปีละครั้ง

2.10 ค่าฉีดหญ้าและค่าแรง

2.11 ค่าตัดแต่งกิ่ง ปีละ 2 ครั้ง

ต้นทุนการปลูกยางพารา

ต้นทุนการปลูกยางพารา หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ระยะการปลูก ระยะก่อนการเปิดกรีด (ปีที่ 1-7) และระยะเปิดกรีด (ปีที่ 8-25) ในการวิเคราะห์ต้นทุนการปลูกยางพารา แบ่งต้นทุนออกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ต้นทุนคงที่ ในการปลูกยางพาราประกอบด้วยต้นทุนคงที่ดังนี้

1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน จำนวนจากอัตราเช่าที่ดินในท้องถิ่นเฉลี่ยต่อไร่ แม้ว่าเกษตรกรทั้งหมดที่สัมภาษณ์เป็นเจ้าของที่ดิน แต่ในการคำนวณต้นทุนการปลูกยางพารา ควรนำอัตราค่าเช่าที่ดินในท้องถิ่นมาประเมินเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้ที่ดินของตนเองด้วย

1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน คิดจากดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินที่เกษตรกรกู้มาใช้ในการปลูกสะเดาเทียม การคำนวณถือว่าเกษตรกรจ่ายดอกเบี้ยต่อปี และชำระหนี้หมดเมื่อหยุดกรีดยางและตัดขายไม้ โดยการคำนวณต้นทุนค่าเสียโอกาสเงินทุนจากต้นทุนผันแปรทั้งหมดด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์

1.3 ค่าภาษีที่ดิน โดยคิดค่าภาษีที่ดินในท้องที่ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

1.4 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร ประเมินจากมูลค่าของอุปกรณ์โดยคิดแบบวิธี

เส้นตรง (straight line method) ซึ่งในการปลูกยางพารา มีอุปกรณ์การเกษตร ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.1 จอบ จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 150 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี
เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 80

1.4.2 มีดพรว้า จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 100 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2
ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 80

1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง จำนวน 1 เล่ม ราคาเล่มละ 250 บาท อายุ
การใช้งานเฉลี่ย 5 ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 100

1.4.4 เครื่องคายน้ำยาง จำนวน 1 เครื่อง ราคา 10,000 บาท อายุ
การใช้งานเฉลี่ย 10 ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 90

1.4.5 โรงเรือนการทำแผ่นและเก็บยางแห้ง ขนาด 4×5 เมตร อายุ
การใช้งานเฉลี่ย 15 ปี

1.4.6 ถ้วยรองน้ำยาง จำนวน 76 ใบต่อไร่ ราคาใบละ 5 บาท อายุ
การใช้งานเฉลี่ย 15 ปี

1.4.7 ถาดรองถ้วยน้ำยาง จำนวน 76 ชุด ราคาชุดละ 2 บาท อายุ
การใช้งานเฉลี่ย 10 ปี

1.4.8 รางรองน้ำยาง จำนวน 76 อัน อายุการใช้งานเฉลี่ย 6 เดือน

1.4.9 ถังใส่น้ำยาง จำนวน 2 ใบ ราคาใบละ 80 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2
ปี

1.4.10 แกลลอนรองน้ำยาง 1 ใบ ราคา 300 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 3 ปี

1.4.11 จักรรีดยาง จำนวน 1 ชุด ราคา 9,000 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 10
ปี มูลค่าซาก 800 บาท

1.4.12 ถาดใส่น้ำยาง ใบละ 50 บาท อายุการใช้งาน 15 ปี

1.4.13 ตะแกรงกรองน้ำยาง 1 ชุด ราคา 100 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2 ปี

1.4.14 มอเตอร์ไฟฟ้า 1 ชุด ราคา 2,000 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี
มูลค่าซาก 300 บาท

1.4.15 มอเตอร์ปั้มน้ำ 1 ชุด ราคา 2,700 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี
เปอร์เซ็นต์การใช้ 80 เปอร์เซ็นต์ มูลค่าซาก 500 บาท

2. ต้นทุนผันแปร ในการปลูกยางพาราประกอบด้วยต้นทุนผันแปร ดังต่อไปนี้

2.1 ค่าเตรียมพื้นที่ เป็นการปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างไถปรับพื้นดิน

2.2 ค่ากล้าพันธุ์ยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ค่าวางแผนและชุดหลุมปลูก

2.4 ค่าพืชคลุมดิน

2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม

2.6 ค่าปุ๋ย

2.7 ค่ากำจัดวัชพืช โดยการไถพรวนในแต่ละปี การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช และการใช้เครื่องตัดหญ้าเล็ก

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน

การวิเคราะห์และประเมินค่าโครงการการลงทุน เพื่อพิจารณาว่าโครงการนั้นให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับเงินลงทุนหรือไม่ หรือผลประโยชน์ที่ได้รับสูงกว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไป ซึ่งวิธีการประเมินโครงการการลงทุนสามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1. การประเมินค่าโครงการการลงทุนที่ไม่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา เป็นการประเมินค่าแบบง่าย โดยถือว่าเงินจำนวนที่เท่ากันในเวลาต่างกันมีค่าเท่ากัน โดยใช้เครื่องมือทางการเงิน คือ

ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) คือ ระยะเวลาที่กระแสเงินสดสุทธิรับเท่ากับเงินสดจ่ายลงทุนของโครงการ (ฐาปนาและอัจฉรา, 2544: 10) ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินสดจ่ายลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดรับสุทธิรายปี}}$$

2. การประเมินค่าโครงการการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา การประเมินค่าโครงการลงทุน วิธีนี้มีแนวความคิดว่าเงินในแต่ละปีถึงจะมีจำนวนเดียวกันก็จะมีมูลค่าไม่เท่ากัน คือ เงินมีค่าตามเวลา ถ้าต้องการจะได้รับเงินในอนาคต จำนวนเงินในอนาคตจะต้องมากขึ้นด้วย เท่ากับเป็นการนำเงินจำนวนนั้น ไปลงทุนหาผลประโยชน์ ซึ่งอย่างน้อยควรจะได้รับผลตอบแทนจากอัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง สามารถจำแนกออกเป็น 3 วิธี คือ

2.1 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) คือ ความแตกต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนกับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน หลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการ คือ จะเลือกโครงการการลงทุนที่ให้มูลค่าปัจจุบันสุทธินี้มากกว่าศูนย์ หรืออย่างน้อยเท่ากับศูนย์ จึงจะถือว่าผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นคุ้มค่า เพราะแสดงว่ารายได้มากกว่าหรือเท่ากับต้นทุน (ฐาปนาและอัจฉรา, 2544: 11) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{B_t}{(1+k)^t} - \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+k)^t}$$

กำหนดให้

NPV	=	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ
B_t	=	กระแสเงินสดรับสุทธิแต่ละปีตลอดอายุโครงการ
k	=	อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ
C_t	=	เงินสดจ่ายลงทุน
n	=	อายุของโครงการ

อัตราส่วนลด (discount rate) ที่ใช้ในการปรับมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้เป็นมูลค่าปัจจุบันคือ ร้อยละ 10 โดยพิจารณาจากผลตอบแทนการลงทุนของภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2545-2546 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545: 80) ซึ่งเป็นค่าเสียโอกาสของเงินทุนที่ไม่ได้ลงทุนในโครงการอื่น ๆ

2.2 อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C) เป็นการเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนกับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ คือ ค่า B/C ต้องมากกว่า 1 หมายความว่าผลตอบแทนที่ได้จากโครงการจะมีค่ามากกว่าต้นทุนที่เสียไป (เพชร, 2537) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$B/C \text{ ratio} = \frac{PV}{I}$$

กำหนดให้

PV	=	มูลค่าปัจจุบันของเงินสดรับสุทธิ
I	=	มูลค่าปัจจุบันของเงินสดจ่ายลงทุนสุทธิ

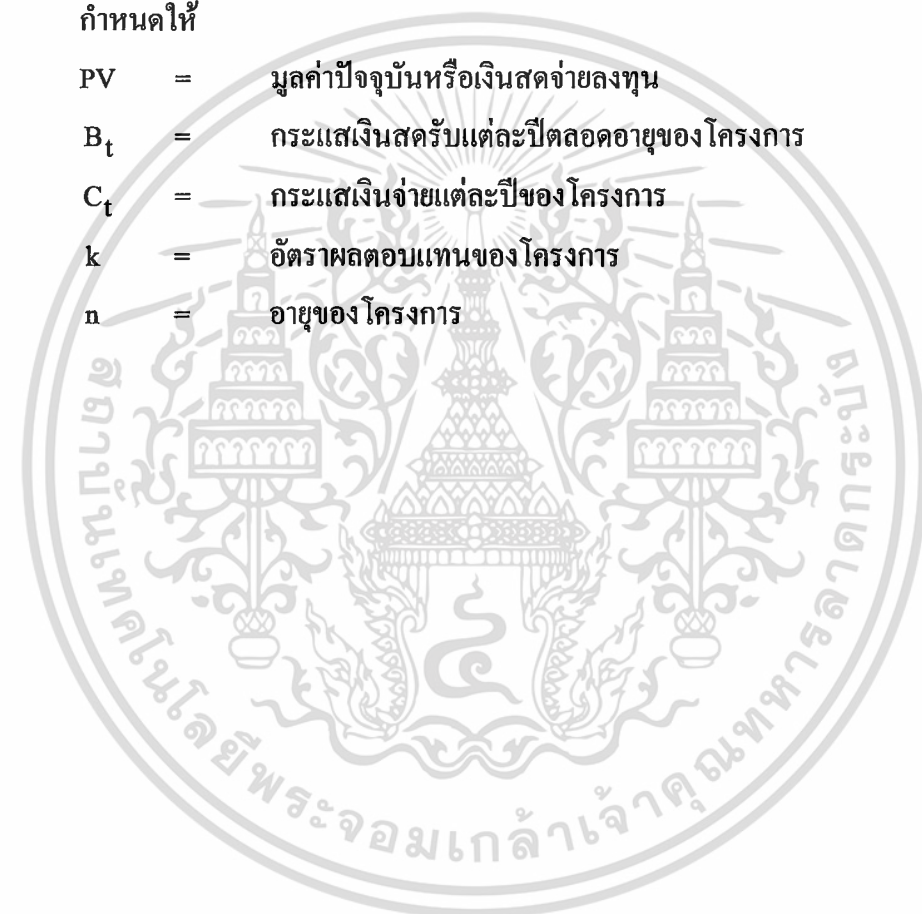
2.3 อัตราผลตอบแทนการลงทุน (Internal Rate of Return: IRR) คือ การคำนวณหาอัตราคิดลดหรือดอกเบี้ยที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการเท่ากับกระแสเงินสดจ่าย ซึ่ง ณ อัตราผลตอบแทนนี้จะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนการลงทุนมีค่าเท่ากับ 1 และทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเท่ากับ 0 หลักเกณฑ์ในการเลือกโครงการ คือ จะเลือกลงทุนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในโครงการที่มีค่า IRR มากกว่าค่าเสียโอกาสเงินทุน (ฐาปนาและอัจฉรา, 2544: 14) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$PV = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1+k)^t} = 0$$

กำหนดให้

- PV = มูลค่าปัจจุบันหรือเงินสดจ่ายลงทุน
 B_t = กระแสเงินสดรับแต่ละปีตลอดอายุของโครงการ
 C_t = กระแสเงินสดจ่ายแต่ละปีของโครงการ
 k = อัตราผลตอบแทนของโครงการ
 n = อายุของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ลักษณะโดยทั่วไปของสะเดาเทียม และยางพารา

ในบทนี้จะกล่าวถึงลักษณะ โดยทั่วไปของอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ลักษณะโดยทั่วไปของสะเดาเทียม การตลาดของ ไม้สะเดาเทียม ลักษณะ โดยทั่วไปของยางพารา การผลิตและการตลาดยางพารา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สภาพโดยทั่วไปของอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ในการศึกษาผลตอบแทนเปรียบเทียบทางการเงินระหว่างการปลูกสะเดาเทียม และการปลูกยางพารา เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม และปลูกยางพาราในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง มีลักษณะโดยทั่วไปดังนี้ (กระทรวงมหาดไทย, 2544)

ลักษณะประชากร

อำเภอห้วยยอดมีประชากรจำนวน 90,005 คน มีประชากรมากเป็นอันดับสองของจังหวัด รองจากอำเภอเมือง โดยประชากรมีอาชีพการเกษตรร้อยละ 80 (กระทรวงมหาดไทย, 2544)

พื้นที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอห้วยยอดมีพื้นที่ทั้งหมด 365,192 ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ราบ 282,831 ไร่ หรือร้อยละ 70.59 เป็นภูเขา 72,003 ไร่ หรือร้อยละ 20.21 และพื้นน้ำ 11,358 ไร่ หรือร้อยละ 3.20 พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นคอนลาดจากเทือกเขาบรรทัด ทางทิศตะวันออก ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศเหนือ ซึ่งติดต่อกับอำเภอป่าพยอม จังหวัดพัทลุงและอำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงสู่แม่น้ำตรัง ดังนั้นทางทิศตะวันออกจึงมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีการปลูกยางพาราและสวนผลไม้โดยทั่วไป ส่วนทางทิศตะวันตกของแม่น้ำตรังเป็นพื้นที่ราบมีการทำนาในตำบลนาวง ตำบลบางกึ่ง ตำบลเขากอบ และตำบลบางดี โดยอำเภอห้วยยอดมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอรัษฎา จังหวัดตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดตรัง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอป่าพยอม จังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง

สภาพภูมิอากาศ

อำเภอห้วยยอดได้รับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดจากมหาสมุทรอินเดีย ในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม และช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคมก็ได้รับมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือผ่านอีก จึงทำให้มีฝนตกชุกประมาณ 8 เดือน อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์อบอุ่น คือประมาณ 27-30 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนในฤดูฝนเฉลี่ย 42 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 173 วันต่อปี

ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติของอำเภอห้วยยอด ได้แก่ สวนยางพารา รองลงมาได้แก่ ป่าไม้ แต่ในปัจจุบันไม่มีค่าเหลือน้อยลง เนื่องจากการบุกรุกทำลายป่า

สภาพเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพของประชากรในอำเภอห้วยยอด ร้อยละ 80 ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม รายได้เฉลี่ยของประชาชนต่อคนต่อปีประมาณ 42,250 บาท รายได้เฉลี่ยของประชาชนต่อครัวเรือนต่อปีประมาณ 78,000 บาท

ลักษณะโดยทั่วไปของสะเดาเทียม

สะเดาเทียม (*Azadirachta excelsa* (Jack) Jacobs.) มีชื่อพื้นเมืองว่า เทียม หรือ สะเดาช้าง จัดอยู่ในตระกูลเมเลียซี (*Meliaceae*) ซึ่งอยู่ในตระกูลเดียวกับสะเดา จัดว่าเป็นไม้โตเร็วที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งทางภาคใต้ของประเทศไทย พบมากที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง และสงขลา ขึ้นกระจัดกระจายตามเรียกสวนไร่นา หรือตามหมู่บ้าน ถิ่นกำเนิดของสะเดาเทียมไม่ระบุ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัดเจน แต่พบมีการกระจายพันธุ์อยู่ในแถบเกาะสุมาตรา มาเลเซีย เกาะบอร์เนียว ฟิลิปปินส์ นิวกินี และหมู่เกาะอาลู ในประเทศไทยสันนิษฐานว่ามีผู้นำเข้ามาปลูกนานแล้ว เนื่องจากไม่พบพันธุ์ไม้นี้ ขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่สำรวจพบมีอายุนับร้อยปี สะเดาเทียมในสภาพที่เหมาะสมเป็นไม้โตเร็ว สูงใหญ่ ลำต้นเปลาตรง เนื้อไม้คุณภาพดี มอดและปลวกไม่ค่อยทำลาย จัดอยู่ในประเภทของไม้ อเนกประสงค์ คือ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แทบทุกส่วน นอกจากการใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ แล้ว ใบและดอกสามารถนำมาใช้เป็นอาหารได้ อีกทั้งเมล็ดสามารถนำมาสกัดทำยาฆ่าแมลงได้ การปลูกสะเดาเทียมทำได้ง่ายทั้งการปลูกจากเมล็ดโดยตรงและการปลูกโดยใช้กล้าเปลือยราก หรือ ใช้เหง้าปลูก ซึ่งมีอัตราการรอดตายสูง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ รูปแบบการปลูก และปัจจัยแวดล้อมที่เหมาะสมดังนี้

การใช้ประโยชน์

1. เป็นอาหารและสมุนไพร

1.1 ส่วนของดอกและใบใช้รับประทานได้

1.2 เมล็ด สกัด ได้สารน้ำมัน ใช้ทำสบู่ ผงซักฟอก เครื่องสำอาง และยารักษาโรค

ผิวหนัง

1.3 กาก ใช้ทำอาหารสัตว์

1.4 ผล ใช้แก้โรคหัวใจเต้นผิดปกติ

2. เป็นไม้ใช้สอย ไม้สะเดาเทียมมีเนื้อไม้ที่สวยงาม แข็งแรง มอดปลวกไม่ทำลาย เส้นตรง เนื้อละเอียด ใสบทบแต่งง่าย ประชาชนในภาคใต้นิยมใช้ก่อสร้างบ้านเรือน เช่น ใช้ทำคาน กลอน เสา ฝา พื้น วงกบประตู หน้าต่าง และเครื่องเรือนต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เติง งานแกะสลัก เป็นต้น

3. เป็นไม้กั้นลมสวนยางพารา โดยปลูกตามแนวรอบของสวนยางพารา

4. เป็นไม้ให้ร่มเงา ปลูกโดยทั่วไปตามวัด ริมถนน

5. เป็นไม้รองในการปลูกป่าผสมเพื่อป้องกันการระบาดของโรคแมลง เช่น ปลูกกับไม้สัก ยางพารา ประดู่ เป็นต้น

6. เป็นเยื่อกระดาษ ไม้อัด ไม้บาง ไม้ฉินลับ

รูปแบบการปลูกสะเดาเทียม

รูปแบบการปลูกสะเดาเทียมเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด มี 3 รูปแบบดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การปลูกสะเดาเทียมในเชิงพาณิชย์ เป็นการปลูกสะเดาเทียมอย่างเดียว ระยะปลูกเริ่มต้น คือ 2×4 เมตร โดยในช่วง 2 ปีแรกมีการปลูกพืชเกษตรแทรก เช่น ถั่วลิสง ถั่วเขียว หรือ ข้าวโพด เป็นต้น เพื่อให้ต้นไม้ได้รับแสงสม่ำเสมอตลอดทั้งวันควรปลูกในแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก การเริ่มปลูกด้วยระยะ 2×4 เมตร จะสามารถปลูกพืชแทรกได้ในเวลาสั้น แต่สามารถตัด ไม้ขายในรอบแรกของการตัดฟันมากกว่าปลูกด้วยระยะอื่น

2. การปลูกสะเดาเทียมเป็นไม้ร่วมต่างระดับ สะเดาเทียมสามารถปลูกร่วมกับไม้อื่น ๆ ได้ เช่น ยางพารา ไม้ผลต่าง ๆ ปาล์ม น้ำมัน และมะพร้าว เป็นต้น การปลูกควรปลูกสะเดาเทียมเป็นรั้วรอบสวนของพืชต่าง ๆ หรือปลูกเป็นแนวกันลม หรือปลูกร่วมในระหว่างแถวของพืชหลัก นอกจากมูลค่าผลตอบแทนที่ได้เพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นการลดความเสี่ยงจากราคาพืชผลหลักที่ตกต่ำ หรือเกิดความเสียหายอีกด้วย

3. การปลูกสะเดาเทียมในลักษณะอื่น ๆ เนื่องจากสะเดาเทียมเป็นไม้โตเร็วเนกประสงค์ ดังนั้นจึงปลูกได้หลายรูปแบบแล้วแต่วัตถุประสงค์ของผู้ปลูก เช่น ปลูกเป็นรั้วหรือแนวกันลม ปลูกตามริมถนนหรือทางหลวงเพื่อเป็นร่มเงา เป็นต้น

ปัจจัยแวดล้อมที่เหมาะสม

สะเดาเทียมเป็นไม้ที่มีการกระจายอยู่เฉพาะในเขตจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศ ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนสูงและมีช่วงแล้งที่ไม่ยาวนาน ลักษณะภูมิอากาศที่สะเดาเทียมเจริญเติบโตได้ดีจะมีปริมาณน้ำฝนประมาณ 1,600-2,000 มิลลิเมตรต่อปี ดินที่สะเดาเทียมเจริญเติบโตได้ดี คือ ดินร่วนปนทราย ซึ่งมีการระบายน้ำและอากาศดี สะเดาเทียมที่ปลูกในที่ราบจะมีอัตราการเจริญเติบโตดีในพื้นที่ชัน เช่น ภูเขา เป็นต้น

การตลาดของไม้สะเดาเทียม

การใช้ประโยชน์จากไม้สะเดาเทียมมีมานานในภาคใต้ โดยใช้ในการสร้างบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ต่าง ๆ การซื้อขายกระทำกันอย่างพึ่งพาอาศัยมากกว่าการซื้อขายโดยตรง เกษตรกรในท้องถิ่นนิยมปลูกไว้สร้างบ้าน เนื่องจากปลูกง่าย ไม่ต้องบำรุงรักษา ปัจจุบันพ่อค้าในท้องถิ่นมีการรับซื้อไม้สะเดาเทียมมากขึ้น ราคาไม้จึงสูงขึ้นแต่ปริมาณยังไม่เพียงพอกับความต้องการใช้จนถึงช่วงที่มีการปิดป่าสัมปทาน ไม้สะเดาเทียมจึงได้รับความสนใจอย่างมาก ตลาดไม้สะเดาเทียมสามารถแบ่งได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดท้องถิ่น

ตลาดไม้สะเดาเทียมมีมานานกว่า 20 ปี แต่ไม่แพร่หลายเนื่องจากไม้จากสัมปทานยังมีใช้อยู่ โดยทั่วไปชาวบ้านในท้องถิ่นใช้สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ตลาดระดับท้องถิ่นจึงเป็นตลาดที่มั่นคง มีการซื้อขายกันโดยตรง ไม่ผ่านคนกลาง

ตลาดโรงงาน

คุณสมบัติของไม้สะเดาเทียมสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์ เช่น ใช้ประกอบเป็น ตู้เสื้อผ้า เตียงนอน ตู้กับข้าว เก้าอี้ และชุดรับแขก เป็นต้น แต่ตลาดยังไม่กว้างมากเนื่องจากยังขาดแคลนวัตถุดิบในการแปรรูป

ตลาดการแกะสลักไม้

ไม้สะเดาเทียมมีความอ่อนตัว เนื้อละเอียด ลวดลายสวยงาม และแต่งแต้มสีได้ง่าย การแกะสลักทำได้ง่าย น้ำหนักเบา จึงเป็นที่ต้องการของตลาด แต่ยังมีปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ หากได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังแล้วน่าจะเป็นสินค้าที่ทดแทนไม้สักแกะสลักได้เป็นอย่างดี

แนวโน้มการตลาดไม้สะเดาเทียม

แนวโน้มการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์มีมากขึ้น (ตารางที่ 5) คาดว่าความต้องการใช้ไม้สะเดาเทียมมีมากขึ้น ด้วยคุณสมบัติของเนื้อไม้ที่ตรงกับความต้องการของ โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือนต่าง ๆ อีกทั้งความต้องการใช้ไม้โดยรวมของประเทศยังสูงอยู่

ตารางที่ 5 การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย

ปี พ.ศ.	ปริมาณ (ชุด)	จำนวน (พันบาท)
2537	136,513	109,952
2538	210,553	179,076
2539	146,321	197,907
2540	138,305	281,124
2541	122,643	103,328
2542	619,062	120,945
2543	877,215	244,248
2544	587,872	329,197

ที่มา: (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2545)

การวิเคราะห์ก่อนการลงทุนปลูกสะเดาเทียม

ในการลงทุนปลูกสะเดาเทียม ควรมีการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการตลาด หากตลาดในท้องถิ่นเป็น โรงเลื่อย การปลูกต้องการดูแลปานกลาง ดินตั้งแต่ปานกลางถึงดี ปลูกทดแทนยางพารา ลักษณะเช่นนี้ควรเลือกปลูกสะเดาเทียม
2. ไฟป่า สะเดาเทียมเป็นพืชที่ได้รับอันตรายจากไฟป่าได้ง่าย ดังนั้นจึงควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ
3. น้ำท่วม สะเดาเทียมเป็นพืชที่ชอบฝนตกชุกแล้วน้ำผ่านเลยไปไม่ท่วมขัง หรือสามารถทนได้ถ้าเป็นน้ำท่วมแบบชั่วคราว แต่ถ้าท่วมเป็นระยะเวลานานสะเดาเทียมจะตายก่อนเมื่อเทียบกับไม้สัก หรือยูคาลิปตัส
4. ลักษณะดิน สะเดาเทียมไม่เหมาะที่จะปลูกในดินทราย แม้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้ แต่ผลผลิตต่ำมาก
5. ความแห้งแล้ง ในภาคใต้ปีปกติฤดูแล้ง 4 เดือน ฤดูฝน 8 เดือนซึ่งเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปลูกสะเดาเทียม และให้ผลตอบแทนมากกว่ายูคาลิปตัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะโดยทั่วไปของยางพารา

การปลูกยางพาราในประเทศไทยจากหลักฐานที่ปรากฏอยู่เชื่อว่า พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองตรัง ได้นำยางจากมลายูมาปลูกที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เป็นครั้งแรกประมาณปี พ.ศ. 2451 หลังจากนั้นก็ได้นำเมล็ดยางและต้นยางจากประเทศมลายูเข้ามาปลูกเป็นสวนยางในท้องที่จังหวัดตรัง และราษฎรได้ยึดถือการทำสวนยางเป็นอาชีพกันแพร่หลายในจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคใต้ และบางจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา โดยปลูกยางพาราใน 14 จังหวัดภาคใต้ ร้อยละ 90 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 15 จังหวัด และภาคตะวันตก 2 จังหวัด สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพาราและการกรีดยางตลอดจนการใช้ไม้ยางพารา มีลักษณะดังนี้

สภาพพื้นที่ที่เหมาะสมของการปลูกยางพารา

พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นยางอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 28 องศาเหนือและใต้ และยังสามารถเจริญเติบโตได้ดีตั้งแต่ที่ราบไปจนถึงที่มีความลาดเอียงมากถึง 60 องศา พื้นที่ปลูกควรอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 600 เมตร

ลักษณะดิน

ดินที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพาราจะต้องมีหน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยไม่มีชั้นของหินแข็งหรือดินดานขัดขวางการเจริญเติบโตของราก มีการระบายน้ำและอากาศได้ดี ไม่เป็นดินเค็ม ไม่มีน้ำขัง ลักษณะโครงสร้างของดินควรเป็นดินร่วน เหนียวปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง อุ้มน้ำได้ดี เนื้อดินควรเป็นดินเหนียว ร่วนเหนียว ร่วน หรือร่วนปนทราย

คุณสมบัติทางเคมี

ควรเป็นดินที่มีธาตุอาหารหลักและอาหารรองอย่างเพียงพอ ความเป็นกรดค่าที่เหมาะสมควรมีค่า pH ประมาณ 4.5-5.5 และไม่เป็นดินเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณน้ำฝน

ยางพาราจะเจริญเติบโตได้ดีในที่มีฝนตกสม่ำเสมอ ปริมาณน้ำฝนต่อปีประมาณ 2,000-2,500 มิลลิเมตร

การเปิดกรีดน้ำยาง

โดยทั่วไปต้นยางเปิดกรีดได้เมื่ออายุประมาณ 7 ปีครึ่ง ขนาดเส้นรอบต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน จำนวนต้นยางในสวนต้องมีขนาดเปิดกรีดได้มากกว่าร้อยละ 70 ของต้นยางทั้งหมด จะเปิดกรีดครั้งถ้าต้นที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตร จากพื้นดิน รอยกรีดทำมุม 30 องศา กับแนวระนาบ และเอียง จากซ้ายบน ลงมาขวาล่าง ควรตีรางรองรับน้ำยางห่างจากรอยกรีดด้านหน้าลงมาประมาณ 30 เซนติเมตร และติดลวดรับด้วยน้ำยาง ให้ห่างจากรางรับน้ำยางลงมาประมาณ 10 เซนติเมตร ถ้าไม่กรีดยางควรคว่ำถ้วยไว้เพื่อไม่ให้สิ่งสกปรกตกลงไปในถ้วยรับน้ำยาง

การกรีดยางและระบบกรีด

การกรีดยางแบ่งตามช่วงระยะเวลาการกรีด ซึ่งสามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะ (สถาบันวิจัยยาง, 2543) คือ

1. การกรีดยางในช่วง 3 ปีแรก การกรีดในระยะนี้พิจารณาใช้ระบบการกรีดที่เหมาะสม ดังนี้

- 1.1 การกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน ระบบนี้เหมาะสมกับยางทุกพันธุ์
- 1.2 การกรีดต้นวันเว้นสองวัน ระบบนี้เหมาะสมกับยางทุกพันธุ์
- 1.3 การกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง

2. การกรีดหลังจาก 3 ปีไปแล้ว ในระยะนี้ ต้นยางเจริญเติบโตได้ดี ทนต่อการกรีดได้ดีกว่า ระยะแรก ระบบกรีดเป็นดังนี้

2.1 กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน เหมาะสำหรับยางบางพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้

ง่าย

2.2 กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน เหมาะสำหรับยางพันธุ์อื่น ๆ และกรีดชดเชยเฉพาะใน

ท้องถิ่นที่มีการกรีดน้อยกว่า 200 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่ง เหมาะสำหรับยางบางพันธุ์
ที่ให้ผลผลิตต่ำ และตอบสนองต่อสารเร่งได้ดี ควรใช้ปีละ 2-3 ครั้ง

3. การกรีดเปลือกงอกใหม่ การกรีดแบบนี้ทำได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การใช้สารเร่ง ถ้าต้องการใช้กับยางทุกพันธุ์ให้ใช้กับระบบกรีดครั้งต้นวันเว้น
สามวัน หรือกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน

3.2 ไม่ใช้สารเคมีเร่ง ทำได้ 2 ระบบ คือ กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน มีการกรีดชดเชย
ใช้ได้กับยางทุกพันธุ์ และการกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน มีการกรีดชดเชยได้สำหรับยางที่เป็นโรค
เปลือกแห้งได้ง่าย

ระบบกรีดสำหรับเกษตรกรรายย่อย

เพื่อแก้ปัญหาและลดความสูญเสียเนื่องจากเกษตรกรรายย่อยไม่สามารถปฏิบัติตาม
คำแนะนำได้ เพราะมีความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นเพื่อบรรเทา ความเดือดร้อน จึงอนุโลม
ให้เกษตรกรรายย่อยปฏิบัติดังนี้

1. สวนยางที่มีเนื้อที่น้อยกว่า 10 ไร่ อนุโลมให้กรีดระบบครั้งต้นสองวันเว้นวัน แต่
จำนวนวันกรีดยาง ไม่ควรเกิน 160 วันต่อปี
2. สวนยางที่มีเนื้อที่มากกว่า 10 ไร่ ควรกรีดตามระบบที่แนะนำ

การเก็บน้ำยางและการรักษาน้ำยางสด

หลังจากกรีดเสร็จแล้ว ประมาณ 3-4 ชั่วโมงเมื่อน้ำยางหยุดไหลก็สามารถเก็บรวบรวม
น้ำยาง เพื่อนำไปทำเป็นยางแผ่นดิบ หรือขายในรูปน้ำยางสด หากมีความจำเป็นต้องเก็บน้ำยางไว้
เป็นเวลานานก่อนนำไปแปรรูปควรใช้สารกันบูดเพื่อป้องกันน้ำยางจับตัว

ลักษณะของยางแผ่นคุณภาพดี

1. ยางแผ่นสะอาด ไม่มีรอยคราบน้ำกรด หรือเหนียวเยิ้ม เมื่อยกส่องดูต้องไม่มีสิ่งสกปรก
หรือจุดดำในเนื้อยางและไม่มีฟองอากาศ

2. แผ่นบาง ความหนาของแผ่นเฉลี่ย 2.8-3.2 มิลลิเมตร แผ่นยางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง

40-45 เซนติเมตร ยาว 80-85 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เนื้อยางแห้งใส สีของแผ่นยางสม่ำเสมอ สีเดียวกันตลอดทั้งแผ่น
4. แผ่นยางมีลายดอกนูนชัด มีความยืดหยุ่น

การใช้ประโยชน์จากไม้ยางพารา

ในอดีตไม้ยางพาราถูกนำไปใช้ทำเป็นฟืนเผาถ่าน หรือเผาทำลายทิ้ง เนื่องจากขาดแคลนเทคโนโลยีในการรักษาเนื้อไม้ และเทคนิคการผลิตที่จะสร้างมูลค่าเพิ่ม แต่ในปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีมากขึ้นไม้ยางพาราจึงได้รับการแปรรูป โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้ยางพารา ได้แก่

1. เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา
2. ผลิตภัณฑ์ไม้ เช่น เครื่องใช้ทำด้วยไม้ กรอบรูปไม้ รูปแกะสลัก ไม้ก้ำยันสำหรับการก่อสร้าง เป็นต้น
3. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้แผ่น เช่น ไม้แปรรูปเป็นแผ่นหนาเกิน 6 มิลลิเมตร เป็นต้น
4. ของเล่นไม้ประเภทประเทืองปัญญา
5. เชื้อเพลิง ได้แก่ ฟืนและถ่าน
6. เชื้อกระดาษ

การตลาดยางพารา

ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2538-2542 การผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.49 จากการขยายพื้นที่เพาะปลูกและการปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดี โดยแนวโน้มการใช้ยางธรรมชาติของประเทศไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.95 ในขณะที่การเพิ่มขึ้นของการใช้ยางแห้งมีเพียงร้อยละ 5.92 ด้านการส่งออกประเทศไทยมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5.21 โดยน้ำยางข้นมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.76 ขณะที่ยางแห้งมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.32 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ส่งผลกระทบต่อการตลาดยางพารา

ความต้องการใช้ภายในประเทศ

ความต้องการใช้ภายในประเทศเฉลี่ยปีละ 0.22 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2545 ความต้องการใช้ยางของประเทศไทยประมาณ 0.40 ล้านตัน ซึ่งเพิ่มขึ้น 0.24 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 67 ของผลผลิตทั้งประเทศ เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้มีการใช้ยางในประเทศมากขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งออก

ปริมาณการส่งออกยางพาราเฉลี่ยปีละ 2.2 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2545 ปริมาณการส่งออกเท่ากับ 2.3 ล้านตัน (ตารางที่ 6) การเพิ่มปริมาณการส่งออกมากขึ้นเนื่องจากความต้องการใช้ยางของประเทศคู่ค้า เช่น จีน เพิ่มมากขึ้น ซึ่งแบ่งตามชนิดการส่งออกดังนี้ (ตารางที่ 7)

แนวโน้มการตลาดยางพารา

ประเทศไทยสามารถผลิตยางได้เฉลี่ยประมาณปีละ 2.25 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2545 มีผลผลิตประมาณ 2.37 ล้านตัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2544 2.42 ล้านตัน หรือร้อยละ 2 เนื่องจากผลของความร่วมมือของ 3 ประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ คือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ปรับลดการผลิตลงร้อยละ 4 ทำให้ราคายางพาราในอนาคตมีแนวโน้มสูงขึ้น มีการส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศมากขึ้น และผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า เช่น จีน เป็นต้น

ตารางที่ 6 การส่งออกยางพาราตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2545

ปี พ.ศ.	ปริมาณ (ล้านตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2541	1.998	55,406
2542	2.031	43,941
2543	2.542	60,742
2544	2.549	58,702
2545 ¹	2.296	58,806

หมายเหตุ¹ ปี พ.ศ. 2545 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน

ที่มา: (กระทรวงพาณิชย์, 2545)

ตารางที่ 7 การส่งออกยางพาราตามประเภทยาง (เมตริกตัน)

ประเภทยาง	ปี พ.ศ.				
	2541	2542	2543	2544	2545 ¹
1. ยางแผ่นรมควัน	1,071,593	1,072,663	1,134,671	992,317	937,413
2. ยางแท่ง	490,223	568,184	853,853	852,709	706,752
3. น้ำยางข้น	415,727	373,836	538,374	684,097	605,739
4. ยางอื่น ๆ	20,529	16,643	12,120	19,972	46,279
รวม	1,998,071	2,031,327	2,542,072	2,549,092	2,296,186

หมายเหตุ¹ ปี พ.ศ. 2545 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน
ที่มา: (กระทรวงพาณิชย์, 2545)

อุตสาหกรรมไม้ยางพารา

อุตสาหกรรมไม้ยางพาราเป็นอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเติบโต เนื่องจากประเทศต่าง ๆ เกือบทั่วโลกมีการปิดป่าทำให้เกิดการขาดแคลนไม้ในการบริโภค ไม้ยางพาราจึงเป็นที่ต้องการมากขึ้น นอกจากทำรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยางอีกทางหนึ่งแล้ว ยังทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศมากขึ้นจากการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราและมีแนวโน้มมากขึ้นทุกปี ในปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยส่งออกไม้ยางพาราคิดเป็นมูลค่า 22,289 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 31,374 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 41

บทที่ 4

ผลการศึกษา

เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนจากการปลูกสะเดาเทียม และการปลูกยางพารา ซึ่ง ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม จำนวน 25 ราย และปลูกยางพารา 30 ราย ในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ต้นทุนและรายได้จากการปลูกสะเดาเทียม

การศึกษาต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนจากการปลูกสะเดาเทียม เป็นการศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยศึกษาค่าใช้จ่ายและรายได้ที่เกิดขึ้นจริงนำมาคำนวณต้นทุน รายได้ จากการปลูกสะเดาเทียมต่อหนึ่งไร่ แล้วนำมาวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงิน

ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียม

ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียม หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่การเพาะปลูกจนครบกำหนดตัดฟันพร้อมที่จะขายได้ โดยใช้ระยะเวลา 15 ปี ต่อกำหนดตัดฟันหนึ่งครั้ง ในการวิเคราะห์ต้นทุนจะแบ่งต้นทุนออกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ต้นทุนคงที่ ต้นทุนคงที่ในการปลูกสะเดาเทียมประกอบด้วย

1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน จำนวนจากอัตราเช่าที่ดินในท้องถิ่นเฉลี่ยต่อไร่ คือ ประมาณไร่ละ 200 บาทต่อปี

1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน จำนวนจากดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินที่เกษตรกรกู้มาใช้ในการปลูกสะเดาเทียม โดยการคำนวณต้นทุนจากต้นทุนผันแปรทั้งหมด ด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เท่ากับร้อยละ 11 ดังนั้นถ้าต้นทุนผันแปรทั้งหมดเท่ากับ 27,206 บาทต่อไร่ อัตราดอกเบี้ยเท่ากับร้อยละ 11 จะต้องจ่ายดอกเบี้ยเท่ากับ 2,958 บาทต่อไร่ และเมื่อนำดอกเบี้ยจ่ายทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยโดยสมมติว่าในแต่ละปีต้องจ่ายดอกเบี้ยเท่ากัน (เนื่องจากต้นทุนผันแปรไม่ได้ใช้หมดในปีใดปีหนึ่ง) ดังนั้นจะต้องจ่ายดอกเบี้ย 199.51 บาทต่อปี

1.3 ค่าภาษีที่ดิน คิดในอัตราร้อยละ 7 ต่อไร่ต่อปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร ค่าเสื่อมราคาเครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ประเมินจากมูลค่าของเครื่องมืออุปกรณ์โดยคิดแบบวิธีเส้นตรง เพื่อจ่ายในการคำนวณ

1.4.1 จอบ จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 150 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 80 เป็นจำนวนเงินปีละ 48 บาทต่อปี

1.4.2 มีดพรว้า จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 100 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2 ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 80 เป็นจำนวนเงินปีละ 80 บาทต่อปี

1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง จำนวน 1 เล่ม ราคาเล่มละ 250 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ ร้อยละ 100 เป็นจำนวนเงินปีละ 50 บาทต่อปี

2. ต้นทุนผันแปร ต้นทุนผันแปรในการปลูกสะเดาเทียมประกอบด้วย

2.1 ค่าเตรียมพื้นที่ เป็นการปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการปลูกสะเดาเทียม ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้าง ไถปรับพื้นดิน เป็นจำนวนเงิน 300 บาทต่อไร่

2.2 ค่ากล้าไม้ ราคาต้นละ 2 บาท และมีเปอร์เซ็นต์การรอดตายร้อยละ 90 ในการปลูกระยะ 2×4 เมตร ใช้จำนวนต้นกล้า 200 ต้น และกล้าซ่อม 18 ต้น เป็นจำนวนเงิน 436 บาท

2.3 ค่าหลักปักระยะ 20 บาทต่อ 100 ต้น เป็นจำนวนเงิน 40 บาทต่อไร่

2.4 ค่าขุดหลุมปลูกและค่าปลูก ต้นละ 2 บาท เป็นจำนวนเงิน 400 บาท

2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม 10 กิโลกรัมต่อไร่ ราคา กิโลกรัมละ 3.50 บาท เป็นจำนวนเงิน 35 บาทต่อไร่

2.6 ค่าถางปีละ 2 ครั้ง ๆ ละ 100 บาท เป็นจำนวนเงิน 200 บาทต่อไร่ต่อปี

2.7 ค่าปุ๋ยสูตร 15-15-15 ใส่ปีละ 2 ครั้ง ในปีที่ 1 ครั้งที่ 1 ใส่ปุ๋ย 10 กิโลกรัมต่อไร่ และใส่เพิ่มขึ้นในครั้งต่อไปครั้งละ 5 กิโลกรัมต่อไร่ เป็นจำนวนเงิน 19,800 บาทต่อไร่

2.8 ค่าแรงใส่ปุ๋ย ครั้งละ 40 บาทต่อไร่ต่อปี

2.9 แแนวกันไฟ ปีละครั้ง เป็นจำนวนเงิน 80 บาทต่อไร่ต่อปี

2.10 ค่าฉีดหญ้าและค่าแรง 300 บาทต่อไร่ต่อปี

2.11 ค่าตัดแต่งกิ่ง ครั้งละ 100 บาทต่อไร่ต่อปี ปีละ 2 ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 1 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่ 1
1. ต้นทุนคงที่	
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00
1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน	197.20
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา	
1.4.1 จอบ	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00
1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง	50.00
2. ต้นทุนผันแปร	
2.1 ค่าเตรียมพื้นที่	300.00
2.2 ค่ากล้าไม้	436.00
2.3 ค่าหลักปีกระยะ	40.00
2.4 ค่าขุดหลุมและค่าปลูก	400.00
2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม	35.00
2.6 ค่าถาง	200.00
2.7 ค่าปุ๋ย	80.00
2.8 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	80.00
2.9 แนวกันไฟ	80.00
2.10 ค่ากำจัดวัชพืชและค่าแรง	300.00
2.11 ค่าตัดแต่งกิ่ง	200.00
รวม	2,733.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 2-6 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่				
	2	3	4	5	6
1. ต้นทุนคงที่					
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00	200.00	200.00	200.00	200.00
1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน	197.20	197.20	197.20	197.20	197.20
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา					
1.4.1 จอบ	48.00	48.00	48.00	48.00	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00	80.00	80.00	80.00	80.00
1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง	50.00	50.00	50.00	50.00	50.00
2. ต้นทุนผันแปร					
2.1 ค่าเตรียมพื้นที่	-	-	-	-	-
2.2 ค่ากล้าไม้	-	-	-	-	-
2.3 ค่าหลักปีกระยะ	-	-	-	-	-
2.4 ค่าขุดหลุมและค่าปลูก	-	-	-	-	-
2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม	-	-	-	-	-
2.6 ค่าถาง	200.00	200.00	200.00	200.00	200.00
2.7 ค่าปุ๋ย	360.00	520.00	680.00	840.00	1,000.00
2.8 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	80.00	80.00	80.00	80.00	80.00
2.9 แนวกันไฟ	80.00	80.00	80.00	80.00	80.00
2.10 ค่ากำจัดวัชพืชและค่าแรง	300.00	300.00	300.00	300.00	300.00
2.11 ค่าตัดแต่งกิ่ง	200.00	200.00	200.00	200.00	200.00
รวม	1,802.20	1,962.20	2,122.20	2,282.20	2,442.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 ต้นทุนการปลูกเสเดาเทียมในปีที่ 7-11 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่				
	7	8	9	10	11
1. ต้นทุนคงที่					
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00	200.00	200.00	200.00	200.00
1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน	197.20	197.20	197.20	197.20	197.20
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา					
1.4.1 จอบ	48.00	48.00	48.00	48.00	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00	80.00	80.00	80.00	80.00
1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง	50.00	50.00	50.00	50.00	50.00
2. ต้นทุนผันแปร					
2.1 ค่าเตรียมพื้นที่	-	-	-	-	-
2.2 ค่ากล้าไม้	-	-	-	-	-
2.3 ค่าหลักปีกระยะ	-	-	-	-	-
2.4 ค่าขุดหลุมและค่าปลูก	-	-	-	-	-
2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม	-	-	-	-	-
2.6 ค่าถาง	200.00	200.00	200.00	200.00	200.00
2.7 ค่าปุ๋ย	1,160.00	1,320.00	1,480.00	1,600.00	1,600.00
2.8 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	80.00	80.00	80.00	80.00	80.00
2.9 แนวนก้นไฟ	80.00	80.00	80.00	80.00	80.00
2.10 ค่ากำจัดวัชพืชและค่าแรง	240.00	-	-	-	-
2.11 ค่าตัดแต่งกิ่ง	-	-	-	-	-
รวม	2,342.20	2,262.20	2,422.20	2,542.20	2,542.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 12-15 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่			
	12	13	14	15
1. ต้นทุนคงที่				
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00	200.00	200.00	200.00
1.2 ดอกเบี้ยเงินกู้	197.20	197.20	197.20	197.20
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00	7.00	7.00	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา				
1.4.1 จอบ	48.00	48.00	48.00	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00	80.00	80.00	80.00
1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง	50.00	50.00	50.00	50.00
2. ต้นทุนผันแปร				
2.1 ค่าเตรียมพื้นที่	-	-	-	-
2.2 ค่ากล้าไม้	-	-	-	-
2.3 ค่าหลักปีกระยะ	-	-	-	-
2.4 ค่าขุดหลุมและค่าปลูก	-	-	-	-
2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม	-	-	-	-
2.6 ค่าถาง	200.00	200.00	200.00	200.00
2.7 ค่าปุ๋ย	1,600.00	1,600.00	1,600.00	1,600.00
2.8 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	80.00	80.00	80.00	80.00
2.9 แนวนกั้นไฟ	80.00	80.00	80.00	80.00
2.10 ค่ากำจัดวัชพืชและค่าแรง	-	-	-	-
2.11 ค่าตัดแต่งกิ่ง	-	-	-	-
รวม	2,542.20	2,542.20	2,542.20	2,542.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้จากการปลูกสะเดาเทียม

รายได้จากการปลูกสะเดาเทียม เกิดจากการตัดสายขยายระยะในปีที่ 5 และ 11 และการตัดหมดสวนในปีที่ 15 แต่จากการสำรวจเกษตรกรมีการตัดสายขยายระยะครั้งเดียว คือ ในปีที่ 7 ซึ่งในการตัดสายขยายระยะมีการตัดแบบต้นเว้นต้น โดยไม้ที่ได้จากการตัดสายขยายระยะจะจำหน่ายเป็นเสาเข็ม ไม้แคะสลัก เป็นต้น ซึ่งจำหน่ายในราคาโดยเฉลี่ยต้นละ 300 บาท จำนวน 100 ต้น เป็นจำนวนเงิน 3,000 บาท และมีการตัดหมดสวนในปีที่ 15 ซึ่งจำหน่ายในราคาต้นละ 1,500 บาท จำนวน 100 ต้น เป็นจำนวนเงิน 150,000 บาท

ต้นทุนและรายได้จากการปลูกยางพารา

การศึกษาต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราเป็นการศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยศึกษาค่าใช้จ่ายและรายได้ที่เกิดขึ้นจริงนำมาคำนวณต้นทุน รายได้ จากการปลูกยางพาราต่อหนึ่งไร่ แล้วนำมาวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงิน

ต้นทุนการปลูกยางพารา

ต้นทุนการปลูกยางพารา หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ระยะการปลูก ระยะก่อนการเปิดกรีด (ปีที่ 1-7) และระยะเปิดกรีด (ปีที่ 8-25) ในการวิเคราะห์ต้นทุนการปลูกยางพารา แบ่งต้นทุนออกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ต้นทุนคงที่ ในการปลูกยางพาราประกอบด้วยต้นทุนคงที่ดังต่อไปนี้

1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน จากการสำรวจเกษตรกรเช่าที่ดินในอัตราปีละ 200 บาทต่อไร่

1.2 ค่าภาษีที่ดิน คิดในอัตราร้อยละ 7 ต่อไร่ต่อปี

1.3 ค่าเสียโอกาสเงินทุน เป็นดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินที่เกษตรกรกู้มาใช้ในการปลูกยางพารา โดยการคำนวณต้นทุนจากต้นทุนผันแปรทั้งหมด ด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เท่ากับร้อยละ 11 ดังนั้นถ้าต้นทุนผันแปรทั้งหมดเท่ากับ 21,443 บาทต่อไร่ อัตราดอกเบี้ยเท่ากับร้อยละ 11 จะต้องจ่ายดอกเบี้ยเท่ากับ 2,358.73 บาทต่อไร่ และเมื่อนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดอกเบี๋ยจ่ายทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยโดยสมมติว่าในแต่ละปีต้องจ่ายดอกเบี๋ยเท่ากัน (เนื่องจากต้นทุนผันแปรไม่ได้ใช้หมดในปีใดปีหนึ่ง) ดังนั้นจะต้องจ่ายดอกเบี๋ย 102.55 บาทต่อปี

1.4 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร ในการปลูกยางพาราประกอบด้วยอุปกรณ์การเกษตรดังต่อไปนี้

1.4.1 จอบ จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 150 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี เปอร์เซนต์การใช้ ร้อยละ 80 คิดเป็นจำนวนเงิน 48 บาท

1.4.2 มีดพรว้า จำนวน 2 เล่ม ราคาเล่มละ 100 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2 ปี เปอร์เซนต์การใช้ ร้อยละ 80 คิดเป็นจำนวนเงิน 80 บาท

1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง จำนวน 1 เล่ม ราคาเล่มละ 250 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี เปอร์เซนต์การใช้ ร้อยละ 100 คิดเป็นจำนวนเงิน 50 บาท

1.4.4 เครื่องคายหญ้าเล็ก จำนวน 1 เครื่อง ราคา 10,000 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 10 ปี เปอร์เซนต์การใช้ ร้อยละ 90 คิดเป็นจำนวนเงิน 900 บาท

1.4.5 โรงเรือนการทำแผ่นและเก็บยางแห้ง ขนาด 4×5 เมตร ราคาตารางเมตรละ 600 บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 12,000 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 15 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 800 บาท

1.4.6 ถ้วยรองน้ำยาง จำนวน 76 ใบต่อไร่ ราคาใบละ 5 บาท อายุการใช้งาน 16 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 23.75 บาท

1.4.7 ลวดรองถ้วยน้ำยาง จำนวน 76 ชุด ราคาชุดละ 2 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 10 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 15.20 บาท

1.4.8 รางรองน้ำยาง จำนวน 76 อัน โดย 100 อัน ราคา 35 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 6 เดือน คิดเป็นจำนวนเงิน 52.50 บาท

1.4.9 ถังใส่น้ำยาง จำนวน 2 ใบ ราคาใบละ 80 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 80 บาท

1.4.10 แกลลอนรองน้ำยาง 1 ใบ ราคา 300 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 3 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 100 บาท

1.4.11 จักรรีดยาง จำนวน 1 ชุด ราคา 9,000 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 10 ปี มูลค่าซาก 800 บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 820 บาท

1.4.12 ถาดใส่น้ำยาง ใบละ 50 บาท อายุการใช้งาน 15 ปี อัตราการใช้ 3 ใบต่อ 1 ไร่ คิดเป็นจำนวนเงิน 10 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.13 ตะแกรงกรองน้ำยาง 1 ชุด ราคา 100 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 2 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 50 บาท

1.4.14 มอเตอร์ไฟฟ้า 1 ชุด ราคา 2,000 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี มูลค่าซาก 300 บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 10 บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 340 บาท

1.4.15 มอเตอร์ปั้มน้ำ 1 ชุด ราคา 2,700 บาท อายุการใช้งานเฉลี่ย 5 ปี เปอร์เซ็นต์การใช้ร้อยละ 80 มูลค่าซาก 500 บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 352 บาท

2. ต้นทุนผันแปร ในการปลูกยางพาราประกอบด้วยต้นทุนผันแปรดังต่อไปนี้

2.1 ค่าเตรียมพื้นที่ เป็นการปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างไถปรับพื้นดิน คิดเป็นจำนวนเงิน 480 บาทต่อไร่

2.2 ค่ากล้าพันธุ์ยาง ต้นละ 10 บาท จำนวนไร่ละ 76 ต้น และมีอัตราการรอดตายร้อยละ 90 ดังนั้นมีการปลูกซ่อม 8 ต้นต่อไร่ คิดเป็นจำนวนเงินทั้งหมด 840 บาทต่อไร่

2.3 ค่าวางแผนและขุดหลุมปลูก คิดเป็นจำนวนเงิน 228 บาทต่อไร่

2.4 ค่าพืชคลุมดิน จำนวน 50 กิโลกรัม ๆ ละ 1 บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 50 บาทต่อไร่

2.5 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม จำนวน 10 กิโลกรัม ๆ ละ 3.50บาท คิดเป็นจำนวนเงิน 35 บาทต่อไร่

2.6 ค่าปุ๋ย แบ่งใส่เป็นงวด ตั้งแต่ปีที่ 1-23

2.6.1 ปีที่ 1 จำนวนปุ๋ย 28 กิโลกรัม คิดเป็นจำนวนเงิน 228 บาทต่อไร่

2.6.1 ปีที่ 2-4 จำนวนปุ๋ยปีละ 48 กิโลกรัม คิดเป็นจำนวนเงิน 384 บาทต่อไร่ต่อปี

2.6.3 ปีที่ 5-6 จำนวนปุ๋ยปีละ 60 กิโลกรัม คิดเป็นจำนวนเงิน 480 บาทต่อไร่

2.6.4 ปีที่ 7-20 จำนวนปุ๋ย 50 กิโลกรัม คิดเป็นจำนวนเงิน 400 บาทต่อไร่

2.7 ค่าแรงใส่ปุ๋ย 40 บาทต่อไร่ต่อครั้ง

2.8 ค่ากำจัดวัชพืช โดยการไถพรวนในแต่ละปี การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช และการใช้เครื่องตัดหญ้าเล็ก

2.8.1 การไถพรวน ไถปีละ 1 ครั้ง ๆ ละ 230 บาท จำนวน 3 ปี

2.8.2 การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช ปีละ 2 ครั้ง ๆ ละ 200 บาทต่อไร่ ในปีที่

2-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.3 การใช้เครื่องตัดหญ้าเล็ก โดยคิดทั้งค่าน้ำมันและค่าแรงงาน 140 บาทต่อไร่ต่อครั้ง และตัดปีละ 2 ครั้ง

ตารางที่ 12 ต้นทุนการปลูกยางพาราในปีที่ 1-3 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่		
	1	2	3
1. ต้นทุนคงที่			
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00	200.00	200.00
1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน	102.55	102.55	102.55
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00	7.00	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา			
1.4.1 จอบ	48.00	48.00	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00	80.00	80.00
1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง	50.00	50.00	50.00
1.4.4 เครื่องดายหญ้าเล็ก	-	-	-
2. ต้นทุนผันแปร			
2.1 เตรียมพื้นที่	480.00	-	-
2.2 กล้าพันธุ์ยาง	840.00	-	-
2.3 วางแนวและขุดหลุม	228.00	-	-
2.4 พืชคลุมดิน	50.00	-	-
2.5 ปุ๋ยรองก้นหลุม	35.00	-	-
2.6 ปุ๋ย	228.00	384.00	384.00
2.7 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	160.00	120.00	80.00
2.8 ค่ากำจัดวัชพืช			
2.8.1 ไถพรวน	230.00	230.00	230.00
2.8.2 สารเคมีและค่าแรง	-	200.00	200.00
2.8.3 ค่าน้ำมันและค่าแรง	-	-	-
รวม	2,738.55	1,421.55	1,381.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 ต้นทุนการปลูกยางพาราในปีที่ 4-7 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่			
	4	5	6	7
1. ต้นทุนคงที่				
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00	200.00	200.00	200.00
1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน	102.55	102.55	102.55	102.55
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00	7.00	7.00	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา				
1.4.1 จอบ	48.00	48.00	48.00	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00	80.00	80.00	80.00
1.4.3 กรรไกรตัดแต่งกิ่ง	50.00	50.00	-	-
1.4.4 เครื่องดายหญ้าเล็ก	-	900.00	900.00	900.00
2. ต้นทุนผันแปร				
2.1 เตรียมพื้นที่	-	-	-	-
2.2 กล้าพันธุ์ยาง	-	-	-	-
2.3 วางแนวและขุดหลุม	-	-	-	-
2.4 พืชคลุมดิน	-	-	-	-
2.5 ปุ๋ยรองก้นหลุม	-	-	-	-
2.6 ปุ๋ย	384.00	480.00	480.00	400.00
2.7 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	80.00	80.00	80.00	40.00
2.8 ค่ากำจัดวัชพืช				
2.8.1 ไถพรวน	-	-	-	-
2.8.2 สารเคมีและค่าแรง	200.00	-	-	-
2.8.3 ค่าน้ำมันและค่าแรง	-	140.00	140.00	140.00
รวม	1,151.55	2,087.55	2,037.55	1,917.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 ต้นทุนการปลูกยางพาราในปีที่ 8-23 (บาท/ไร่)

รายการ	ปีที่ 8-23
1. ต้นทุนคงที่	
1.1 ค่าเสียโอกาสที่ดิน	200.00
1.2 ค่าเสียโอกาสเงินทุน	102.55
1.3 ค่าภาษีที่ดิน	7.00
1.4 ค่าเสื่อมราคา	
1.4.1 จอบ	48.00
1.4.2 มีดพรวิน	80.00
1.4.3 เครื่องตัดหญ้าเล็ก	900.00
1.4.4 โรงเรือน	800.00
1.4.5 ถ้วยรองน้ำยาง	23.75
1.4.6 ลวดรองถ้วยน้ำยาง	15.20
1.4.7 รางรองน้ำยาง	52.50
1.4.8 ถังใส่น้ำยาง	80.00
1.4.9 แกลลอนรองน้ำยาง	100.00
1.4.10 จักรรีดยาง	820.00
1.4.11 ถาดใส่น้ำยาง	10.00
1.4.12 ตะแกรงกรอง	50.00
1.4.13 มอเตอร์ไฟฟ้า	340.00
1.4.14 มอเตอร์ปั้มน้ำ	352.00
2. ต้นทุนผันแปร	
2.6 ปุ๋ย	400.00
2.7 ค่าแรงใส่ปุ๋ย	40.00
2.8 ค่ากำจัดวัชพืช	280.00
2.9 ค่าไฟฟ้า	200.00
รวม	4,901.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้จากการปลูกยางพารา

ยางพาราจะให้ผลผลิตในปีที่ 8-23 โดยในปีที่ 8-10 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 180 กิโลกรัมต่อปี ปีที่ 11-13 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 300 กิโลกรัมต่อปี ปีที่ 14-16 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 375 กิโลกรัมต่อปี ปีที่ 17-19 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 330 กิโลกรัมต่อปี ปีที่ 20-23 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 270 กิโลกรัมต่อปี ซึ่งรวมรายได้ทั้งหมดต่อไร่เท่ากับ 139,050 บาท นอกจากรายได้จากน้ำยางแล้ว ในปีที่ 23 ยางพารายังมีรายได้จากการขายไม้ยางไร่ละ 15,000 บาท

ตารางที่ 15 รายได้จากการปลูกยางพารา

ปีที่	ปริมาณผลผลิต (กก./ไร่)	ราคา ¹ (บาท)	รายได้ (บาท/ปี)
8-10	180	30	5,400
11-13	300	30	9,000
14-16	375	30	11,250
17-19	330	30	9,900
20-23	270	30	8,100

หมายเหตุ¹ ราคาขั้นต่ำที่รัฐบาลประกัน

การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงิน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม และปลูกยางพาราเกี่ยวกับต้นทุน และรายได้ จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางการเงิน ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า

1. ระยะเวลาคืนทุน สะเดาเทียมมีระยะเวลาคืนทุนในปีที่ 7 ยางพารามีระยะเวลาคืนทุนในปีที่ 8 ในกรณีที่เกษตรกรมีเงินทุนจำนวนจำกัด ควรเลือกปลูกสะเดาเทียม เนื่องจากมีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่าการปลูกยางพารา

2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ มูลค่าปัจจุบันสุทธิของการปลูกสะเดาเทียมเท่ากับ 33,629.97 บาท มูลค่าปัจจุบันสุทธิของการปลูกยางพาราเท่ากับ 6,267.27 บาท ซึ่งการปลูกพืชทั้งสองชนิดมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มูลค่าปัจจุบันสุทธิมากกว่าศูนย์ แสดงว่าคุ้มค่ากับการลงทุน แต่ในกรณีที่เกษตรกรมีเงินทุนจำกัด ควรเลือกปลูกสะเดาเทียม เนื่องจากการปลูกสะเดาเทียมให้ผลตอบแทนมากกว่า

3. อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของการปลูกสะเดาเทียมมีค่าเท่ากับ 2.90 เท่า อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของการปลูกยางพารามีค่าเท่ากับ 1.22 เท่า แสดงว่าการปลูกพืชทั้งสองชนิดคุ้มค่ากับการลงทุน เนื่องจากมีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนมากกว่า 1 แต่ในกรณีที่เกษตรกรมีเงินทุนจำกัด ควรเลือกปลูกสะเดาเทียม

4. อัตราผลตอบแทนการลงทุน อัตราผลตอบแทนการลงทุนจากการปลูกสะเดาเทียมมีค่าเท่ากับร้อยละ 30.07 อัตราผลตอบแทนการลงทุนจากการปลูกยางพารามีค่าเท่ากับร้อยละ 14.89 แสดงว่าการปลูกพืชทั้งสองชนิดคุ้มค่ากับการลงทุน เนื่องจากอัตราผลตอบแทนการลงทุนมีค่ามากกว่าค่าเสียโอกาสในการนำเงินไปลงทุนใน โครงการอื่น แต่ในกรณีที่เกษตรกรมีเงินทุนจำกัด ควรเลือกปลูกสะเดาเทียม

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ทางการเงินจากการปลูกสะเดาเทียม

วิธีการประเมินค่าการลงทุน	การปลูกสะเดาเทียม
1. ระยะเวลาคืนทุน (ปี)	7
2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (บาท)	33,629.97
3. อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (เท่า)	2.90
4. อัตราผลตอบแทนการลงทุน (ร้อยละ)	30.07

ที่มา: (ตารางผนวกที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ทางการเงินจากการปลูกยางพารา

วิธีการประเมินค่าการลงทุน	การปลูกยางพารา
1. ระยะเวลาคืนทุน (ปี)	8
2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (บาท)	6,267.27
3. อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (เท่า)	1.22
4. อัตราผลตอบแทนการลงทุน (ร้อยละ)	14.89

ที่มา: (ตารางผนวกที่ 2)

การทดสอบสมมติฐาน

จากการตั้งสมมติฐานที่ว่า การปลูกไม้สะเดาเทียมให้ผลตอบแทนทางการเงินไม่แตกต่างจากการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ สะเดาเทียมมีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่าการปลูกยางพารา มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน และอัตราผลตอบแทนการลงทุน จากการปลูกสะเดาเทียมสูงกว่าการปลูกยางพารา

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมทำให้ปริมาณป่าไม้ลดลงอย่างต่อเนื่อง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจัดตั้งโครงการส่งเสริมปลูกป่าเศรษฐกิจขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนปลูกป่าเพื่อการค้า สะเดาเทียมเป็นพืชชนิดหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริม และจังหวัดตรังเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการปลูกสะเดาเทียมมานาน เนื่องจากพื้นที่เดิมเคยปลูกยางพารา แต่เกษตรกรต้องประสบกับปัญหาราคายางพารามีความผันผวนสูง ในอนาคตกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาปรับลดการผลิตและการส่งออกยางพาราลง โดยมีการส่งเสริมให้ปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นทดแทน ดังนั้นจึงเห็นควรทำการศึกษาผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียม และการปลูกยางพาราเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก่ผู้สนใจจะลงทุนปลูกสะเดาเทียมเป็นพืชเศรษฐกิจต่อไป

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกสะเดาเทียม และผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาวิเคราะห์ทางการเงิน และทดสอบสมมติฐาน โดยมีเครื่องมือและผลการศึกษาเป็นดังนี้

1. ระยะเวลาคืนทุน สะเดาเทียมมีระยะเวลาคืนทุนในปีที่ 7 ส่วนยางพารามีระยะเวลาคืนทุนในปีที่ 8 การตัดสินใจเลือกโครงการโดยวิธีนี้ควรเลือกปลูกสะเดาเทียม เนื่องจากมีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่า

2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ ณ อัตราการคิดลดร้อยละ 10 สะเดาเทียมมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 33,605.70 บาท ส่วนยางพารามีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 6,267.27 บาท การตัดสินใจเลือกโครงการโดยวิธีนี้สามารถเลือกปลูกได้ทั้งสองชนิดเนื่องจากมูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่ามากกว่าศูนย์

3. อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน ณ อัตราการคิดลดร้อยละ 10 การปลูกสะเดาเทียม อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน 2.90 เท่า ส่วนการปลูกยางพารา อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน 1.22 เท่า ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการปลูกพืชทั้งสองชนิด เนื่องจากมีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนมากกว่า 1

4. อัตราผลตอบแทนการลงทุน สะเดาเทียมมีอัตราผลตอบแทนของโครงการ ร้อยละ 30.07 ส่วนยางพารามีอัตราผลตอบแทนของโครงการ ร้อยละ 14.89 การตัดสินใจเลือกโครงการโดยวิธีนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถเลือกปลูกพืชได้ทั้งสองชนิดเนื่องจากมีอัตราผลตอบแทนการลงทุนที่สูงกว่า
ค่าเสียโอกาสในการลงทุนในโครงการอื่น ๆ

ดังนั้นในกรณีที่เกษตรกรมีเงินทุนจำกัดควรเลือกปลูกสะเดาเทียม เนื่องจากให้ผลตอบแทน
สูงกว่า

จากการตั้งสมมติฐานที่ว่า การปลูกไม้สะเดาเทียมให้ผลตอบแทนทางการเงินไม่แตกต่าง
จากการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่
เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ จากผลการศึกษาพบว่าสะเดาเทียมให้ผลตอบแทนทางการเงินที่สูง
กว่าการปลูกยางพารา

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากเกษตรกรที่ปลูกสะเดาเทียมในปัจจุบันส่วนใหญ่ เดิมมีอาชีพทำสวนยางพารา
การศึกษาผลตอบแทนทางการเงินเปรียบเทียบระหว่างการปลูกสะเดาเทียม และการปลูกยางพารา
พบว่า การปลูกสะเดาเทียมให้ผลตอบแทนคุ้มค่า และตลาดในอนาคตยังมีความต้องการอีกมาก
ดังนั้น เกษตรกรควรเลือกปลูกสะเดาเทียมเป็นพืชเศรษฐกิจทดแทนการปลูกยางพาราในอำเภอห้วย
ยอด จังหวัดตรัง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการปลูกสะเดาเทียมให้ผลตอบแทนทางการเงินคุ้มค่ากว่า
การปลูกยางพารา และตลาดในอนาคตยังมีความต้องการอีกมาก แต่เนื่องจากไม่ทราบความต้องการ
ที่แน่นอน ดังนั้น จึงเห็นควรทำการศึกษาความต้องการไม้สะเดาเทียมในปัจจุบันและแนวโน้มใน
อนาคตเพื่อประกอบการตัดสินใจของเกษตรกรต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2536. เป้าหมายการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2543. การปลูกสะเดาเทียมในพื้นที่จังหวัดตรัง. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2544. สะเดาเทียม. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2545. สถิติป่าไม้. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- กระทรวงพาณิชย์. 2545. การส่งออกยางพารา. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- กระทรวงมหาดไทย. 2544. บรรยายสรุปรวมอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง. ตรัง: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- ขวาง เทยง. 2545. “ปักยี่ใต้ 360 องศา”. เวสต์เทิร์นโฟกัสภาคใต้. (มกราคม 2545): น. 7.
- จรินทร์ศรี ธรณนพเก้า. 2544. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนระหว่างการปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันในอำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดีพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ. 2535. สักทอง. กรุงเทพมหานคร: อักษรสยามการพิมพ์.
- รภาพนา ฉินไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2544. การบริหารโครงการและศึกษาความเป็นไปได้. กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ธงชัย จารุพัฒน์. 2544. การใช้ภาพจากดาวเทียม LANDSAT-5(TM) สำหรับตรวจสอบสภาพความเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)
- ธงชัย เปาอินทร์. 2536. ไม้สะเดาเทียม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บพิธการพิมพ์.
- เพชรี ชุมทรัพย์. 2537. หลักการบริหารการเงิน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พงศ์ธร บรรณ โสภิชฐ์. 2541. การปลูกเสเดาเทียมในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช.
กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)

วิจิตรรา พูลเพิ่มทรัพย์. 2540. หลักการบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สถาบันวิจัยยาง. 2543. ระบบการกรีดยางพารา. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545. เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3
และแนวโน้มปี 2545-2546. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงิน

การวิเคราะห์ทางการเงินในครั้งนี้ใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้

ระยะเวลาคืนทุน

ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ คำนวณ ได้ดังนี้

1. ระยะเวลาคืนทุนจากการปลูกสะเดาเทียม ต้นทุนการปลูกสะเดาเทียมเท่ากับ 35,668 บาท ต่อไร่ รายได้จากการปลูกสะเดาเทียมมี 2 ครั้ง คือ ในปีที่ 7 จากการตัดสายขยายระยะ และปีที่ 15 จากการตัดหมดสวน โดยในปีที่ 7 รายได้จากการปลูกสะเดาเทียมเท่ากับ 30,000 บาทต่อไร่ และรายได้จากการปลูกสะเดาเทียมในปีที่ 15 เท่ากับ 180,000 บาทต่อไร่ ดังนั้นระยะเวลาคืนทุนจากการปลูกสะเดาเทียม คือ ปีที่ 15

2. ระยะเวลาคืนทุนจากการปลูกยางพารา ต้นทุนการปลูกยางพาราเท่ากับ 91,142.85 บาทต่อไร่ ยางพาราเริ่มให้ผลผลิตในปีที่ 8 ดังนั้นระยะเวลาคืนทุนจากการปลูกยางพารา คือ ปีที่ 17.77

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ

มูลค่าปัจจุบันสุทธิโครงการ คำนวณ ได้ดังนี้

1 มูลค่าปัจจุบันสุทธิจากการปลูกสะเดาเทียม เท่ากับ 33,629.97 (51,303.55-17,673.58) บาทต่อไร่

2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิจากการปลูกยางพาราเท่ากับ 6,267.27 (34,885.65-28,588.38) บาทต่อไร่

ตารางผนวกที่ 1 มูลค่าปัจจุบันของต้นทุน รายได้ จากการปลูกสะเดาเทียม อัตราคิดลดร้อยละ 10

ปีที่	ต้นทุนการปลูก สะเดาเทียม	มูลค่าปัจจุบัน ของต้นทุน	รายได้จากการ ปลูกสะเดาเทียม	มูลค่าปัจจุบัน ของรายได้
1	2,733.20	2,484.73		
2	1,802.20	1,489.42		
3	1,962.20	1,474.23		
4	2,122.20	1,449.49		
5	2,282.20	1,417.07		
6	2,442.20	1,378.56		
7	2,342.20	1,201.92	30,000.00	15,394.74
8	2,262.20	1,055.33		
9	2,422.20	1,027.25		
10	2,542.20	980.13		
11	2,542.20	891.03		
12	2,542.20	810.02		
13	2,542.20	736.38		
14	2,542.20	669.44		
15	2,542.20	608.58	150,000.00	35,908.81
รวม	35,624.00	17,673.58	180,000.00	51,303.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 2 มูลค่าปัจจุบันของต้นทุน รายได้ จากการปลูกยางพารา อัตราคิดลดร้อยละ 10

ปีที่	ต้นทุนการ ปลูกยางพารา	มูลค่าปัจจุบัน ของต้นทุน	รายได้จากการ ปลูกยางพารา	มูลค่าปัจจุบัน ของรายได้
1	2,738.55	2,489.59		
2	1,412.55	1,167.40		
3	1,381.55	1,037.98		
4	1,151.55	786.52		
5	2,087.55	1,296.20		
6	2,037.55	1,150.14		
7	1,917.55	984.01		
8	4,901.00	2,286.35	5,400.00	2,519.14
9	4,901.00	2,078.50	5,400.00	2,290.13
10	4,901.00	1,889.55	5,400.00	2,081.93
11	4,901.00	1,717.77	9,000.00	3,154.45
12	4,901.00	1,561.61	9,000.00	2,867.68
13	4,901.00	1,419.65	9,000.00	2,606.98
14	4,901.00	1,290.59	11,250.00	2,962.48
15	4,901.00	1,173.26	11,250.00	2,693.16
16	4,901.00	1,066.60	11,250.00	2,448.33
17	4,901.00	969.64	9,900.00	1,958.66
18	4,901.00	881.49	9,900.00	1,780.60
19	4,901.00	801.35	9,900.00	1,618.73
20	4,901.00	728.50	8,100.00	1,204.01
21	4,901.00	662.27	8,100.00	1,094.56
22	4,901.00	602.07	8,100.00	995.05
23	4,901.00	547.33	23,100.00	2,579.77
รวม	91,142.85	28,588.38	154,050.00	34,855.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน

อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของ โครงการ คำนวณได้ดังนี้

3.1 อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนจากการปลูกสะเดาเทียม จากสูตร

$$\text{B/C ratio} = \frac{\text{PV}}{\text{I}}$$

$$\text{B/C ratio} = \frac{51,303.55}{17,673.58}$$

$$\text{B/C ratio} = 2.90$$

3.2 อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนจากการปลูกยางพารา จากสูตร

$$\text{B/C ratio} = \frac{34,855.65}{28,588.38}$$

$$\text{B/C ratio} = 1.22$$

4. อัตราผลตอบแทนการลงทุน

อัตราผลตอบแทนการลงทุนของ โครงการ คำนวณได้ดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad \text{PV} = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1+r)^t}$$

4.1 อัตราผลตอบแทนต่อ โครงการจากการปลูกสะเดาเทียมเท่ากับร้อยละ 30.07

4.2 อัตราผลตอบแทนต่อ โครงการจากการปลูกยางพาราเท่ากับร้อยละ 14.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการปลูกเสเดาเทียม

ชุดที่

แบบสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกเสเดาเทียมอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
 เรื่องการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของการปลูกเสเดาเทียมอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ตอนที่ 1 ลักษณะโดยทั่วไป

1. ชื่อ – สกุล _____
2. บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตำบล _____
3. การศึกษา
 ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญาตรี/ปวส. ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพหลัก _____
5. อาชีพหลัก _____
6. อาชีพเสริม (นอกจากการปลูกเสเดาเทียม) _____
7. รายได้ _____ บาท/เดือน
8. พื้นที่การปลูกเสเดาเทียม _____ ไร่
9. ลักษณะการถือครองที่ดิน
 เป็นเจ้าของ เช่า

ตอนที่ 2 ต้นทุนการปลูกเสเดาเทียม

ข้อ 1. ต้นทุนการปลูกเสเดาเทียมในปีที่ 1

1. เตรียมพื้นที่ปลูก _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
2. ค่าหลักปีกระยะ _____ บาท/ต้น _____ บาท/ไร่
3. เตรียมหลุมปลูก _____ บาท/หลุม _____ บาท/ไร่
4. วัสดุรองก้นหลุม _____ บาท/หลุม _____ บาท/ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. พันธุ์ไม้ _____ บาท/ต้น _____ บาท/ไร่
6. ค่าปลูก _____ บาท/ต้น _____ บาท/ไร่
7. ปุ๋ย
- ปุ๋ยคอก _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
- ปุ๋ยเคมี _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
- ค่าแรงใส่ปุ๋ย _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
8. กำจัดวัชพืช
- สารกำจัดวัชพืช _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
- ค่าแรงการกำจัดวัชพืช _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
- ค่าน้ำมันเครื่องตัดหญ้า _____ บาท/แปลง _____ บาท/ไร่
9. ตัดแต่งกิ่ง _____ บาท/ไร่
10. แนวกันไฟ _____ บาท/ไร่
11. วัสดุการเกษตร

อุปกรณ์	จำนวน	ราคาซื้อ (บาท/หน่วย)	ราคาปัจจุบัน (บาท/หน่วย)	อายุการใช้งาน (ปี)	เปอร์เซ็นต์การใช้
จอบ					
มีดพร้า					
เชือก					
เลื่อยไม้สด					
กรรไกรตัดแต่งกิ่ง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. การใส่ปุ๋ยบำรุงสะเดาเทียมในปีที่ 2-15

ปีที่	จำนวนครั้ง/แปลง/ปี	อัตราปุ๋ย (กก./แปลง)		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. การไต่พรวน ปีที่ 2-15

ปีที่	จำนวนครั้ง/ปี	ค่าจ้าง/แปลง
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. การกำจัดวัชพืช ปีที่ 2-15

ปีที่	จำนวนครั้ง/ปี	สารเคมีที่ใช้	บาท/ครั้ง/แปลง
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			

15. ค่าใช้จ่ายในการตัดสายขยายระยะ _____ บาท/ครั้ง

16. ค่าใช้จ่ายในการตัดหมดสวน _____ บาท

ตอนที่ 3 รายได้จากการปลูกสะเดาเทียม

17. รายได้จากการปลูกสะเดาเทียม

ปีที่	จำนวนต้น	ราคา/ต้น
5		
15		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามการปลูกยางพารา

ชุดที่.....

แบบสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
เรื่อง การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของการปลูกยางพาราอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ข้อ 1. ต้นทุนการปลูกยางพาราปีที่ 1

1. อุปกรณ์การเกษตร

อุปกรณ์	จำนวน	ราคา/หน่วย
จอบ		
มีด		
กรรไกรตัดแต่งกิ่ง		
เครื่องคายหญ้า		
เครื่องพ่นสารเคมี		
โรงเรือน		
ถ้วยรองน้ำยาง		
ลวดรองถ้วย		
รางรองน้ำยาง		
ถังใส่น้ำยาง		
จักรรีดยาง		
ถาดใส่น้ำยาง		
ตะแกรงกรอง		
มอเตอร์ไฟฟ้า		
มอเตอร์ปั้มน้ำ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เตรียมพื้นที่ปลูก _____ บาท/ไร่
3. วางแนวและขุดหลุมปลูก _____ บาท/ไร่
4. ต้นพันธุ์ยางพารา _____ บาท/ต้น
5. ปลูกพืชคลุมดิน _____ บาท/ไร่
6. ปุ๋ยบำรุงยาง
- ค่าวัสดุรองก้นหลุม _____ บาท/ไร่
 - ค่าปุ๋ยเคมี _____ บาท/ไร่
7. การกำจัดวัชพืช
- ค่าสารกำจัดวัชพืช _____ บาท/ไร่
 - ค่าแรงกำจัดวัชพืช _____ บาท/ไร่
8. การไถพรวน _____ บาท/ไร่
- ข้อ 2 ต้นทุนการปลูกยางพาราปีที่ 2-25
- ปุ๋ย

ปีที่	จำนวนครั้ง/ไร่/ปี	อัตราปุ๋ย (กรัม/ต้น)		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีที่	จำนวนครั้ง/ไร่/ปี	อัตราปุ๋ย (กรัม/ต้น)		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				

- การพ่นสารเคมี

ปีที่	จำนวนครั้ง/ปี	สารเคมีที่ใช้/ไร่		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การใช้เครื่องค้ายหญ้า

ปีที่	จำนวนครั้ง/ปี	น้ำมัน (ลิตร/ไร่)
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		

- การไถพรวน

ปีที่	จำนวนครั้ง/ปี	(บาท/ไร่)
2		
3		
4		
5		
6		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การตัดแต่งกิ่ง

ปีที่	จำนวนครั้ง/ปี	(บาท/ไร่)
2		
3		
4		
5		

ข้อ 3 รายได้

1. รายได้จากน้ำยาง

- ลักษณะการกรีดยาง ปีที่ 7-9

- 1) กรีดยางทุกวัน 2) วันเว้นวัน
 3) 2 วันเว้นวัน 4) 3 วันเว้นวัน
 4) 4 วันเว้นวัน 5) 5 วันเว้นวัน

- ลักษณะการกรีดยาง ปีที่ 10-25

- 1) กรีดยางทุกวัน 2) วันเว้นวัน
 3) 2 วันเว้นวัน 4) 3 วันเว้นวัน
 4) 4 วันเว้นวัน 5) 5 วันเว้นวัน

2. ลักษณะการแบ่งผลผลิตระหว่างเจ้าของสวนกับลูกจ้าง

- 1) 60 : 40 2) 55 : 45 3) 50 : 50

3. รายได้จากการขายไม้ในปีที่ 25 _____ บาท/ไร่

4. รายได้อื่น ๆ _____ บาท/ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้